Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2025/0101(COD)

27.10.2025

POPRAWKI
12 - 261

Projekt sprawozdania
Alessandro Ciriani
(PE778.073v01-00)

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii

Wniosek dotyczący rozporządzenia
(COM(2025)0186 – C10-0069/2025 – 2025/0101(COD))

Poprawka 12
Damien Carême, Ilaria Salis, Estrella Galán

Wniosek dotyczący rozporządzenia
–

Wniosek o odrzucenie

Parlament Europejski odrzuca wniosek Komisji.

Or. en

Uzasadnienie

Ustanowienie unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia podważa prawo do indywidualnej oceny wniosków o udzielenie azylu, niesprawiedliwie przenosi ciężar dowodu na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osłabia gwarancje proceduralne. Automatyczne uznawanie krajów kandydujących oraz włączanie państw, w których udokumentowano liczne przypadki naruszeń praw człowieka, jest podyktowane względami politycznymi i nie odzwierciedla rzeczywistych potrzeb ochrony.

Poprawka 13
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
–

Wniosek o odrzucenie

Parlament Europejski odrzuca wniosek Komisji.

Or. en

Poprawka 14
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw -1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1) W grudniu 2023 r. Parlament Europejski i Rada osiągnęły porozumienie polityczne w sprawie paktu o migracji i

azylu, co stanowi istotny krok w kierunku wspólnych i kompleksowych ram uporządkowanego zarządzania migracją w Unii. Wzmacnia ono również zewnętrzny wymiar Unii poprzez zacieśnienie współpracy z partnerami międzynarodowymi i państwami trzecimi.

Or. en

Poprawka 15
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348[3] zastosowanie mogą mieć szczegółowe przepisy, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia. W szczególności należy przyspieszyć rozpatrywanie wniosku, a jeżeli osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć wniosek pod kątem jego zasadności w ramach procedury granicznej.	(1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348[3] zastosowanie mogą mieć szczegółowe przepisy, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia. W szczególności należy przyspieszyć rozpatrywanie wniosku, a jeżeli osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć wniosek pod kątem jego zasadności w ramach procedury granicznej. ***W rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej przewidziano również, że państwa trzecie wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 61 tego rozporządzenia.***
[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI:	[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI:

http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).	http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

Or. en

Poprawka 16
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348[3] zastosowanie mogą mieć szczegółowe przepisy, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia. ***W szczególności należy przyspieszyć rozpatrywanie wniosku, a jeżeli osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć wniosek pod kątem jego zasadności w ramach procedury granicznej.***	(1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348[3] zastosowanie mogą mieć szczegółowe przepisy, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia.
[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).	[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

Or. en

Poprawka 17
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Wskazanie kraju jako bezpiecznego kraju pochodzenia musi być zgodne z rygorystycznymi gwarancjami. W art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej wymaga się przeprowadzenia oceny w ramach systemu demokratycznego w kwestii, czy zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kwalifikowania nie dochodzi do prześladowania lub poważnej krzywdy, z uwzględnieniem funkcjonowania instytucji i praworządności.

Or. en

Poprawka 18
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1b) Zgodnie z art. 61 ust. 4 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej ocena ta musi uwzględniać przepisy prawne i ich stosowanie w praktyce, zgodność z europejską konwencją praw człowieka i Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych, zakaz wydalania oraz dostępność skutecznych środków zaskarżenia, zgodnie z zasadą non-refoulement zawartą w prawie Unii i prawie międzynarodowym.

Or. en

Poprawka 19
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1c) W art. 61 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej uznaje się, że określone grupy –– takie jak kobiety, osoby LGBTI, osoby z niepełnosprawnościami, mniejszości religijne lub obrońcy praw człowieka – mogą być narażone na szczególne ryzyko. Ich sytuację należy uwzględnić zarówno na etapie wskazywania, jak i składania wniosków, aby zapewnić zgodność z Kartą praw podstawowych i międzynarodowymi traktatami dotyczącymi praw człowieka. Jeżeli całe kategorie osób muszą być wyłączone ze wskazania danego kraju za bezpieczny ze względu na ryzyko systemowe, świadczy to o ogólnych brakach, które uniemożliwiają wskazanie tego kraju za bezpieczny. Poszanowanie godności ludzkiej, praw mniejszości oraz zasad państwa prawa wymaga, aby kraje, w których dochodzi do powszechnych lub trwałych prześladowań, nie były kwalifikowane.

Or. en

Poprawka 20
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1d) Skuteczna kontrola sądowa wskazywania krajów za bezpieczne kraje pochodzenia wymaga, aby źródła wykorzystywane przy dokonywaniu oceny były przejrzyste i dostępne, również dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, co zapewnia spójność orzecznictwa oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego.

Or. en

Poprawka 21
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Chociaż państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 22
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) ***Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji*** bezpiecznego kraju pochodzenia ***jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Chociaż państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.***	(2) ***Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej konsekwentnie podkreśla, że koncepcja „***bezpiecznego kraju pochodzenia***” stanowi szczególny tryb rozpatrywania spraw mający charakter wyjątkowy, dlatego należy ją rygorystycznie interpretować i stosować[1a].**

[1a] TSUE, C-406/22 CV/ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, 4 października 2024 r., pkt 47 i 70–71; C-404/17 A, 25 lipca 2018 r., pkt 25.

Or. en

Poprawka 23
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) ***Konieczne jest ułatwienie stosowania*** w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako ***podstawowego*** narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. ***Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących*** rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. ***Chociaż*** państwa członkowskie ***zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich*** innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii**,** takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.	(2) ***Należy ułatwić stosowanie*** w praktyce ***na poziomie Unii*** koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia ***w unijnym wykazie***. ***W wykazie tym należy wyeliminować istniejące*** rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. ***Aby zapewnić, by wykaz ten sprzyjał harmonizacji, ułatwiał uspójnienie procedur składania wniosków, a tym samym zniechęcał również do wtórnych przepływów osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, a także gwarantował spójne podejście do bezpiecznych krajów pochodzenia w państwach członkowskich,*** państwa członkowskie ***nie powinny już mieć możliwości prowadzenia równoległych krajowych wykazów bezpiecznych krajów pochodzenia*** innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. Takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapewnić wyraźną wartość dodaną unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, zagwarantować spójne i zharmonizowane podejście państw członkowskich do kwestii bezpiecznych krajów pochodzenia oraz uniknąć rozbieżnych praktyk prowadzących do coraz

większych różnic w sposobie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu i związanych z nimi wtórnych przepływów, po utworzeniu wykazu europejskiego nie należy już stosować wykazów krajowych.

Poprawka 24
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. ***Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Chociaż*** państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno ***zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane***.	(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. ***Ponieważ*** państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie ***jako bezpiecznych*** na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii ***nie*** powinno ***wpływać na prawa państw członkowskich***. ***Zamiast tego może ono służyć podkreśleniu jednolitości działań podejmowanych przez państwa członkowskie.***

Or. fi

Poprawka 25
Jadwiga Wiśniewska, Mariusz Kamiński, Joachim Stanisław Brudziński, Maciej Wąsik

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako ***podstawowego narzędzia przyczyniającego*** się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. ***Chociaż*** państwa członkowskie ***zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie*** na poziomie krajowym państw trzecich ***innych niż te, które wskazano jako*** bezpieczne ***kraje*** pochodzenia na poziomie Unii***, takie*** wspólne wskazanie na poziomie Unii ***powinno zapewnić*** stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.	(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako ***jednego z podstawowych narzędzi przyczyniających*** się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich ***na rzecz usprawnienia procedur uchodźczych i powrotowych, a tym samym w celu przeciwdziałania kryzysom migracyjnym, szczególnie w sytuacji masowego napływu wnioskodawców z państw bezpiecznych***. Należy zatem ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Państwa członkowskie ***mogą samodzielnie decydować*** na poziomie krajowym ***w kwestii uzanwania*** państw trzecich ***za*** bezpieczne***, wykraczając poza wykaz bezpiecznych krajów*** pochodzenia na poziomie Unii***.*** Wspólne wskazanie na poziomie Unii ***ma na celu*** stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.

Or. pl

Poprawka 26
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. ***Konieczne jest również wyeliminowanie niektórych istniejących*** rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich***.*** Należy ***zatem*** ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Chociaż państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.	(2) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako podstawowego narzędzia przyczyniającego się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. ***Ponieważ utrzymują się*** rozbieżności między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów pochodzenia obowiązującymi w państwach członkowskich***,*** należy ustanowić wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii. Chociaż państwa członkowskie zachowują prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na poziomie krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, takie wspólne wskazanie na poziomie Unii powinno zapewnić stosowanie tej koncepcji przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia zostały wskazane.

Or. en

Poprawka 27
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2a) Wskazanie bezpiecznego kraju pochodzenia jest podstawowym

	narzędziem, które zapewnia szybkie i przewidywalne procedury. Jak potwierdzili współprawodawcy w pakcie o migracji i azylu, stosowanie takich procedur w trybie przyspieszonym nie zmienia ani nie ogranicza zabezpieczeń i gwarancji zapisanych w prawie Unii oraz w Karcie praw podstawowych. Dzięki szybkiemu rozpatrywaniu wniosków oczywiście bezzasadnych umożliwia ono szybsze udzielanie ochrony osobom, które rzeczywiście jej potrzebują.

Or. en

Poprawka 28
Jadwiga Wiśniewska, Mariusz Kamiński, Joachim Stanisław Brudziński, Maciej Wąsik

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2 a) Proponowany wykaz jest listą minimalną, a nie wyłączną. Ma to fundamentalne znaczenie przy jego stosowaniu, gdyż państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymiany doświadczeń na podstawie wspólnego punktu odniesienia, zachowując jednocześnie pełną elastyczność i swobodę decydowania w zakresie ustanawiania krajowych list bezpiecznych krajów pochodzenia.

Or. pl

Poprawka 29
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

(2a) Uzasadnienie dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) 2024/1348 w zakresie ustanowienia unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia nie spełnia wymogów proceduralnych określonych zarówno w prawie pierwotnym Unii, jak i w art. 61 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.

Or. en

Poprawka 30
Jadwiga Wiśniewska, Mariusz Kamiński, Joachim Stanisław Brudziński, Maciej Wąsik

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2 b) Konieczne jest ułatwienie stosowania w praktyce koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako jednego z podstawowych narzędzi przyczyniających się do szybkiego rozpatrywania wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, w drodze wskazania państw trzecich jako bezpieczne kraje pochodzenia. Sprawy wnioskodawców pochodzących z państw bezpiecznych powinny być rozpatrywane w trybie procedury wniosku niedopuszczalnego czy też w procedurze przyspieszonej lub projektowanej granicznej procedurze uchodźczej, biorąc pod uwagę, że przesłanki do tego uprawniające określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1348 zachodzą przeważnie w sprawach wnioskodawców pochodzących z krajów bezpiecznych.

Or. pl

Poprawka 31
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2b) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej konsekwentnie podkreśla, że koncepcja „bezpiecznego kraju pochodzenia" stanowi szczególny tryb rozpatrywania spraw mający charakter wyjątkowy, dlatego należy ją rygorystycznie interpretować i stosować[1a].
	[1a] TSUE, C-406/22 CV/ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, 4 października 2024 r., pkt 47 i 70–71; C-404/17 A, 25 lipca 2018 r., pkt 25.

Or. en

Poprawka 32
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2c) Zgodnie z prawem do ubiegania się o azyl wynikającym z art. 18 Karty praw podstawowych każdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w Unii należy oceniać odrębnie na podstawie indywidualnych okoliczności. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia podważa tę zasadę, ponieważ umożliwia przyspieszone rozpatrywanie wniosków na podstawie założenia, że są one prawdopodobnie bezzasadne. Takie postępowanie wiąże się z ryzykiem, że indywidualne potrzeby – w tym osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego wsparcia lub pochodzących

ze społeczności marginalizowanych – mogą nie zostać odpowiednio zidentyfikowane. Co więcej, procedury przyspieszone powodują zmniejszenie gwarancji proceduralnych, gdyż wiążą się ze skróceniem terminów i ograniczeniem dostępu do pomocy prawnej oraz innych form wsparcia.

Or. en

Poprawka 33
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2d) Jeżeli państwo członkowskie uznało państwo trzecie za „bezpieczny kraj pochodzenia", każda organizacja lub osoba zajmująca się ochroną praw człowieka może złożyć skargę do Komisji, jeśli wskazanie to nie jest zgodne z prawem Unii ani prawem międzynarodowym. Komisja powinna zbadać taki wniosek i podjąć wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia zgodności postępowania państwa członkowskiego z przepisami. Komisja powinna również badać takie przypadki z własnej inicjatywy. Komisja powinna poinformować dane państwo członkowskie i zwrócić się do niego o przedstawienie stanowiska. W ciągu miesiąca od rozpoczęcia postępowania Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie zgodności uznania tego państwa trzeciego za „bezpieczne" z prawem Unii. W przypadku negatywnej oceny państwo członkowskie powinno wycofać odpowiednie rozstrzygnięcie.

Or. en

Poprawka 34
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny ***z zachowaniem gwarancji określonych w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2024/1348***, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ***– takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i etniczne, działacze polityczni, bezpaństwowcy i dziennikarze –*** mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy. ***W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem stosowania niniejszego***

rozporządzenia państwa członkowskie są związane zobowiązaniami wynikającymi z aktów prawa międzynarodowego, których są stronami, w tym w szczególności aktów zakazujących dyskryminacji.

Or. en

Poprawka 35
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie ***może*** oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. ***Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję*** bezpiecznego kraju pochodzenia***, tylko jeżeli osoba ubiegająca*** się o ochronę międzynarodową ***nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca*** się o ochronę międzynarodową ***ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i*** w tym ***państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu***. ***Zastosowanie tej*** koncepcji w ***ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie*** osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ***mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć*** uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie ***powinien*** oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. ***Koncepcja*** bezpiecznego kraju pochodzenia ***powinna mieć zastosowanie wyłącznie po indywidualnym rozpatrzeniu wniosku o udzielenie azylu oraz zapewnieniu osobie ubiegającej*** się o ochronę międzynarodową ***pełnego dostępu do wszystkich usług i zasobów przewidzianych w procedurze azylowej dla wszystkich osób ubiegających*** się o ochronę międzynarodową***,*** w tym***, między innymi, do odpowiedniego przesłuchania osobistego, pomocy prawnej, tłumaczenia, bezpiecznego zakwaterowania i prawa do odwołania.*** Koncepcji ***tej nigdy nie należy stosować wobec kategorii*** osób ubiegających się o ochronę międzynarodową***, które mają*** uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy. ***Wszystkie wnioski powinny być rozpatrywane z uwzględnieniem sytuacji***

na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.	***osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w państwie trzecim. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wykaże, że istnieją ważne przyczyny uwarunkowane płcią, rasą, religią, orientacją seksualną, tożsamością płciową, narodowością, przynależnością do danej grupy społecznej lub przekonaniami lub działaniami politycznymi, przemawiające za tym, iż danego państwa w jej szczególnej sytuacji nie można uznać za bezpieczne, wskazane państwo nie może dłużej za takie uchodzić w odniesieniu do tej osoby. Należy również zwrócić szczególną uwagę na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową należące do mniejszości, w przypadku których ciężar dowodu może naruszać ich godność lub zwiększać narażenie na niebezpieczeństwo.***
	Or. en

Poprawka 36
Erik Kaliňák

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, ***nie może oznaczać stwierdzenia*** bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ***ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***. Państwa członkowskie ***mogą stosować koncepcję*** bezpiecznego kraju pochodzenia, ***tylko jeżeli*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, ***oznacza stwierdzenie*** bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa. Państwa członkowskie ***są zobowiązane do stosowania koncepcji*** bezpiecznego kraju pochodzenia ***we wszystkich przypadkach***, ***w których*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę

kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i ***w*** tym ***państwie miała poprzednie*** miejsce zwykłego pobytu. ***Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.***

międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i ***ma powiązania z*** tym ***państwem (np.*** miejsce zwykłego pobytu***)***.

Or. sk

Poprawka 37
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, ***tylko jeżeli*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją ***elementy*** uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w ***tym***	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia ***w sytuacjach***, ***w których uznają, że*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją ***dowody prawne*** uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest

państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

bezpaństwowcem i ***jest*** w ***stanie udowodnić, że państwo to było jej poprzednim krajem zamieszkania***. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną ***i bezpośrednią*** obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy. ***Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową muszą zawsze być w stanie udowodnić, że w ich przypadku zachodzą przesłanki uzasadniające obawy dotyczące prześladowania lub że grozi im rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.***

Or. fi

Poprawka 38
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może ***i nie powinien*** oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ***– mając rzeczywistą możliwość oraz dostęp do wszystkich istotnych informacji niezbędnych do tego celu –*** nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny,

kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

Or. en

Poprawka 39
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa ***ani nie zwalnia z konieczności indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej	(3) Fakt, że państwo trzecie uznano za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia, tylko jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją ***rzeczywiste i oparte na faktach*** elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o

zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.	ochronę międzynarodową ma obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu. Zastosowanie tej koncepcji w ramach indywidualnej oceny pozostaje bez uszczerbku dla faktu, że niektóre kategorie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową mogą znaleźć się w szczególnej sytuacji we wskazanych państwach trzecich i w związku z tym mogą mieć uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub mogą być narażone na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.

Or. en

Poprawka 40
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(3a) Wszystkie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny mieć prawo do skutecznego środka odwoławczego w przypadku decyzji negatywnej oraz prawo do legalnego pobytu na terytorium do czasu rozpatrzenia odwołania.

Or. en

Poprawka 41
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) W odniesieniu do krajów, którym przyznano status krajów kandydujących do członkostwa w Unii, Traktat o Unii Europejskiej określa warunki i zasady, których musi przestrzegać każdy kraj pragnący zostać państwem członkowskim. Kryteria te zostały określone przez Radę Europejską na szczycie w Kopenhadze w 1993 r. i zaostrzone podczas szczytu Rady Europejskiej w Madrycie w 1995 r. Są to stabilność instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochrona mniejszości; funkcjonująca gospodarka rynkowa oraz zdolność sprostania presji konkurencyjnej i siłom rynkowym UE; zdolność do przyjęcia na siebie wymogów członkostwa, włączając w to możliwość skutecznego wdrażania zasad, norm i polityk tworzących unijny dorobek prawny oraz realizację celów unii politycznej, gospodarczej i walutowej. Rada Europejska przyznaje danemu krajowi status kraju kandydującego na podstawie opinii Komisji Europejskiej sporządzonej po złożeniu przez ten kraj wniosku o członkostwo w Unii.	***skreśla się***

Or. en

Uzasadnienie

Artykuł 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej wyraźnie stanowi, iż państwo trzecie może zostać wskazane jako bezpieczny kraj pochodzenia wyłącznie w przypadku, gdy na podstawie sytuacji prawnej, stosowania prawa w ramach ustroju demokratycznego i ogólnych uwarunkowań politycznych można wykazać, że nie dochodzi w tym państwie do prześladowania określonego w art. 9 rozporządzenia w sprawie kwalifikowania oraz nie występuje tam rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w art. 17 tego rozporządzenia. Motyw Komisji ma na celu obejście tych wymogów.

Poprawka 42
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) W odniesieniu do krajów, którym przyznano status krajów kandydujących do członkostwa w Unii, Traktat o Unii Europejskiej określa warunki i zasady, których musi przestrzegać każdy kraj pragnący zostać państwem członkowskim. Kryteria te zostały określone przez Radę Europejską na szczycie w Kopenhadze w 1993 r. i zaostrzone podczas szczytu Rady Europejskiej w Madrycie w 1995 r. Są to stabilność instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochrona mniejszości; funkcjonująca gospodarka rynkowa oraz zdolność sprostania presji konkurencyjnej i siłom rynkowym UE; zdolność do przyjęcia na siebie wymogów członkostwa, włączając w to możliwość skutecznego wdrażania zasad, norm i polityk tworzących unijny dorobek prawny oraz realizację celów unii politycznej, gospodarczej i walutowej. Rada Europejska przyznaje danemu krajowi status kraju kandydującego na podstawie opinii Komisji Europejskiej sporządzonej po złożeniu przez ten kraj wniosku o członkostwo w Unii.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 43
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) W odniesieniu do krajów, którym przyznano status krajów kandydujących do członkostwa w Unii, Traktat o Unii Europejskiej określa warunki i zasady, których musi przestrzegać każdy kraj	***skreśla się***

pragnący zostać państwem członkowskim. Kryteria te zostały określone przez Radę Europejską na szczycie w Kopenhadze w 1993 r. i zaostrzone podczas szczytu Rady Europejskiej w Madrycie w 1995 r. Są to stabilność instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochrona mniejszości; funkcjonująca gospodarka rynkowa oraz zdolność sprostania presji konkurencyjnej i siłom rynkowym UE; zdolność do przyjęcia na siebie wymogów członkostwa, włączając w to możliwość skutecznego wdrażania zasad, norm i polityk tworzących unijny dorobek prawny oraz realizację celów unii politycznej, gospodarczej i walutowej. Rada Europejska przyznaje danemu krajowi status kraju kandydującego na podstawie opinii Komisji Europejskiej sporządzonej po złożeniu przez ten kraj wniosku o członkostwo w Unii.

Or. en

Poprawka 44
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich ***opiera*** się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu"), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***i*** innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie ***uwzględniono*** również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11	(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich ***musi opierać*** się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu"), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***oraz*** innych odpowiednich organizacji międzynarodowych ***i pozarządowych***. W ocenie ***należy*** również ***uwzględnić***, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia 439/2010 Agencja udostępnia Parlamentowi Europejskiemu wszystkie zgromadzone przez nią informacje i przeprowadzone analizy dotyczące bezpiecznych krajów pochodzenia. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-406/22 zgodność z prawem wskazania państwa jako bezpiecznego kraju pochodzenia stanowi kwestię prawną, która musi podlegać kontroli z urzędu. W związku z tym źródła wykorzystywane na potrzeby wskazania bezpiecznego kraju pochodzenia na szczeblu UE muszą być wiarygodne, aktualne i przejrzyste, a także powinny być dostępne dla sądów, osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz ich przedstawicieli.***
[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).
	Or. en

Poprawka 45
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w ***innych*** państwach trzecich ***opiera*** się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw	(5) Ocena sytuacji w państwach trzecich ***powinna opierać*** się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw

członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***i*** innych odpowiednich ***organizacji*** międzynarodowych. W ocenie ***uwzględniono*** również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303***[4]***, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.

członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***oraz*** innych odpowiednich międzynarodowych ***i pozarządowych organizacji praw człowieka***. W ocenie ***należy*** również ***uwzględnić***, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Źródła, na których opiera się ocena, muszą być wiarygodne, aktualne, przejrzyste i dostępne, aby umożliwić odpowiednią kontrolę.***

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. en

Poprawka 46
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań	(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań

Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***i*** innych odpowiednich ***organizacji*** międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303***[4]***, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców ***oraz*** innych odpowiednich międzynarodowych ***rządowych i pozarządowych organizacji praw człowieka***. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Źródła te powinny być dostępne, przejrzyste, wiarygodne i aktualne. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/2303 EUAA powinna utworzyć publicznie dostępną bazę danych zawierającą wszystkie informacje wykorzystywane do wspierania procesu identyfikacji państw, w przypadku których można by rozważyć ewentualne wskazanie ich jako bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii.***
[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. en

Poprawka 47
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym	(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym

informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. ***W celu zapewnienia skuteczności i elastyczności Komisja nie powinna być ograniczona do z góry określonych kategorii źródeł i powinna mieć swobodę opierania swojej oceny na najbardziej odpowiednich i aktualnych informacjach.*** W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Źródła te muszą być wiarygodne i aktualne.***
[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. en

Uzasadnienie

Wprowadzenie sztywnych wymogów dotyczących charakteru źródeł nadmiernie ograniczałoby Komisję i mogłoby spowolnić aktualizację unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia. Celem niniejszego motywu jest zapewnienie, aby oceny mogły opierać się na najbardziej adekwatnych i aktualnych informacjach, które są dostępne, przy jednoczesnym zachowaniu niezbędnej elastyczności pozwalającej Komisji szybko reagować na zmieniające się okoliczności. Nadmierna formalizacja grozi opóźnianiem decyzji i podważeniem wiarygodności oraz skuteczności tego narzędzia.

Poprawka 48
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych***, zawierających analizę sytuacji osób w kraju, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, w tym bezpaństwowców***. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Ocena ta opiera się na wiarygodnych, możliwych do zweryfikowania i aktualnych źródłach i jest przeprowadzana w sposób przejrzysty.***
[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. en

Poprawka 49
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w ***innych*** państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	(5) Ocena sytuacji w państwach trzecich***, które mają zostać wskazane jako kraje bezpiecznego pochodzenia,*** opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu”), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[4], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348. ***Aby zapewnić prawo do skutecznego środka odwoławczego i skuteczność gwarancji proceduralnych, źródła, o których mowa, powinny być wiarygodne, aktualne i publicznie dostępne.***
[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. en

Uzasadnienie

Artykuł 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej wyraźnie stanowi, że wszystkie państwa trzecie muszą podlegać tym samym kryteriom, aby można je było uznać za bezpieczne kraje pochodzenia. Ponadto, zgodnie z orzecznictwem TSUE, należy zapewnić wystarczający i odpowiedni dostęp do źródeł informacji, na których opiera się wskazanie bezpiecznych krajów pochodzenia. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową musi mieć możliwość odpowiednio zapoznać się z tymi źródłami informacji. Zważywszy że ma zostać ustanowiony unijny wykaz, należy zapewnić publiczny dostęp do tych źródeł, aby

wszystkie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogły, w razie potrzeby, zapoznać się z wykorzystanymi źródłami.

Poprawka 50
Erik Kaliňák

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu"), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[5], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.	(5) Ocena sytuacji w innych państwach trzecich opiera się na szeregu istotnych i dostępnych źródeł informacji, w tym informacjach***, w szczególności*** pochodzących od państw członkowskich ***lub***, ***alternatywnie, od*** Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja ds. Azylu"), Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. W ocenie uwzględniono również, w miarę dostępności, wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303[5], zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348.
[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).	[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

Or. sk

Poprawka 51
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia opiera się na oficjalnych i kwalifikowanych źródłach informacji, ocenianych przez właściwe organy, w związku z czym źródła te nie powinny podlegać krajowej kontroli sądowej. W istocie, bez uszczerbku dla ogólnego wskazania danego państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia, krajową kontrolę sądową należy ograniczyć jedynie do zbadania szczegółowych dowodów przedstawionych przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową w odniesieniu do jej szczególnej, indywidualnej sytuacji, uzasadniających w jej przypadku brak możliwości zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia.

Or. en

Poprawka 52
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Przy ocenie, czy państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia do celów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia faktu, czy państwo to znajduje się w unijnym lub krajowym wykazie bezpiecznych krajów trzecich, o których mowa w art. 59 rozporządzenia (UE) 2024/1348. Uwzględnienie danego państwa w takim wykazie może stanowić istotną wskazówkę dotyczącą ogólnej sytuacji w zakresie praw człowieka oraz

stabilności w tym państwie.

Or. en

Poprawka 53
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) W przypadku gdy państwo wskazane jako bezpieczny kraj pochodzenia przestanie spełniać warunki określone w art. 61 tego rozporządzenia, państwo to należy usunąć z wykazu.

Or. en

Poprawka 54
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5b) Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia na mocy niniejszego rozporządzenia – zarówno na poziomie Unii, jak i w wykazie krajowym – na podstawie wiarygodnych i należycie uzasadnionych źródeł, odzwierciedla ogólną sytuację w tym państwie i nie zależy od indywidualnych okoliczności, które można ocenić jedynie w celu ustalenia, czy w danej sprawie w drodze wyjątku nie należy stosować koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia.

Or. en

Poprawka 55
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lab fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.	***skreśla się***

Or. en

Uzasadnienie

Artykuł 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej wyraźnie stanowi, iż państwo trzecie może zostać wskazane jako bezpieczny kraj pochodzenia wyłącznie w przypadku, gdy

na podstawie sytuacji prawnej, stosowania prawa w ramach ustroju demokratycznego i ogólnych uwarunkowań politycznych można wykazać, że nie dochodzi w tym państwie do prześladowania określonego w art. 9 rozporządzenia w sprawie kwalifikowania oraz nie występuje tam rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w art. 17 tego rozporządzenia. Motyw Komisji ma na celu obejście tych wymogów.

Poprawka 56
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 57
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 58
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, ***chyba że zachodzą*** następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.	(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, ***biorąc pod uwagę, że sam proces akcesyjny wiąże się z ciągłym i kompleksowym monitorowaniem przestrzegania przez nie kryteriów kopenhaskich. Wyjątek stanowią*** następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej***, takie jak wstrzymanie procesu akcesyjnego***; ***lub nagłe pogorszenie standardów demokratycznych w kraju kandydującym, jak ma to miejsce na przykład w Gruzji;*** lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa

przekracza 20 %.

Or. en

Uzasadnienie

Status kraju kandydującego jest przyznawany przez Radę Europejską po przeprowadzeniu szczegółowej oceny i wiąże się z ciągłym monitorowaniem przestrzegania kryteriów kopenhaskich. Potrzebne są jasne i przewidywalne ramy, w których wyjątki ograniczone są do sytuacji nadzwyczajnych i możliwych do zweryfikowania. Zapewnia to, że unijny wykaz pozostaje wiarygodny, skuteczny i spójny z procesem rozszerzenia.

Poprawka 59
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że ***te*** państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, ***powinny*** zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii	(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, ***mogłyby*** zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju ***nie*** istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej; lub gdy ***ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %***.	Europejskiej; lub gdy ***negocjacje akcesyjne zostały zawieszone***. ***W odniesieniu do każdego kraju kandydującego należy przeprowadzić ocenę indywidualną zgodnie z art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2024/1348 oraz ze źródłami wymienionymi w art. 61, na podstawie której należy podjąć decyzję w sprawie wskazania tego kraju jako bezpiecznego kraj pochodzenia na poziomie Unii.***

Or. en

Poprawka 60
Tomáš Zdechovský

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, ***powinny*** zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki	(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, ***mogą*** zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia ***na podstawie regularnej i opartej na dowodach oceny przeprowadzonej przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i Agencją Unii Europejskiej ds. Azylu, z uwzględnieniem aktualnych sprawozdań na temat praw człowieka i bezpieczeństwa***, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i

ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.

indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %.

Or. en

Poprawka 61
Milan Uhrík

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych	(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego

konfliktów zbrojnych; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej***; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 20 %***.	konfliktu zbrojnego; w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Or. en

Poprawka 62
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza ***20 %***.	(6) Kraje kandydujące do UE otrzymały ten status od Rady Europejskiej na podstawie jednogłośnej decyzji, w następstwie zalecenia Komisji Europejskiej. Jeżeli chodzi w szczególności o polityczne kryteria członkostwa w UE, stwierdzono, że kraje kandydujące do UE poczyniły postępy na drodze do osiągnięcia stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, prawa człowieka oraz poszanowanie i ochronę mniejszości. Można zatem stwierdzić, że te państwa trzecie, którym przyznano status kraju kandydującego do UE, powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia, chyba że zachodzą następujące okoliczności: w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza ***30 %***.

Or. fi

Poprawka 63
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) Jeżeli chodzi o Albanię, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. Nie ma żadnych przesłanek, które wskazywałyby na odsyłanie albańskich obywateli. Ogólnie rzecz biorąc, w Albanii nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Albania sprawuje kontrolę nad swoim terytorium. W kraju tym nie ma konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Zasadniczo w Albanii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Albania spełnia kryteria określone w art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, aby wskazać ją jako bezpieczny kraj pochodzenia. Okoliczność ta jest – i musi pozostać – niezależna od jej statusu kraju kandydującego do przystąpienia do UE.

Poprawka 64
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) W sytuacjach gdy Unia uruchamia tymczasową ochronę w odniesieniu do konkretnego kraju kandydującego, należy przyjąć domniemanie, że spełniony jest warunek poważnego i indywidualnego zagrożenia dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikającego z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych w tym kraju.

Or. en

Poprawka 65
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6b) Jeżeli chodzi o Bośnię i Hercegowinę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu jej konstytucja stanowi podstawę podziału władzy między narodami wchodzącymi w skład tego państwa. Podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. Nie ma żadnych przesłanek, które

wskazywałyby na odsyłanie swoich własnych obywateli. Ogólnie rzecz biorąc, w Bośni i Hercegowinie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w kraju jest stabilna i znormalizowana, częściowo dzięki Wielonarodowym Siłom Stabilizacyjnym pod przewodnictwem UE (EUFOR ALTHEA). Nie ma konfliktu zbrojnego. Zasadniczo nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Bośnia i Hercegowina spełnia kryteria określone w art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, aby wskazać ją jako bezpieczny kraj pochodzenia. Okoliczność ta jest – i musi pozostać – niezależna od jej statusu kraju kandydującego do przystąpienia do UE.

Poprawka 66
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6b) Aby zapewnić jednolite stosowanie i pewność prawa, Komisja powinna prowadzić skonsolidowany rejestr unijnych środków ograniczających w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przyjętych w odniesieniu do państw trzecich oraz niezwłocznie informować państwa członkowskie o wszelkich zmianach.

Or. en

Poprawka 67
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez,

Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6c) Jeżeli chodzi o Czarnogórę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. Nie ma żadnych przesłanek, które wskazywałyby na odsyłanie swoich własnych obywateli. Zasadniczo w Czarnogórze nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2024/1347. Czarnogóra cieszy się wysokim poziomem spokoju, a jej władze cywilne utrzymują skuteczną kontrolę nad całym terytorium kraju i nad jego siłami bezpieczeństwa. Zasadniczo w Czarnogórze nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Czarnogóra spełnia kryteria określone w art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, aby wskazać ją jako bezpieczny kraj pochodzenia. Okoliczność ta jest – i musi pozostać – niezależna od jej statusu kraju kandydującego do przystąpienia do UE.

Poprawka 68
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6d) Jeżeli chodzi o Macedonię Północną, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. Nie ma żadnych przesłanek, które wskazywałyby na przypadki odsyłania swoich własnych obywateli. Ogólnie rzecz biorąc, nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Władze Macedonii Północnej sprawują skuteczną kontrolę nad terytorium kraju. Cieszy się ona wysokim poziomem pokoju. Zasadniczo nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Macedonia Północna spełnia kryteria określone w art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, aby wskazać ją jako bezpieczny kraj pochodzenia. Okoliczność ta jest – i musi pozostać – niezależna od jej statusu kraju kandydującego do przystąpienia do UE.

Poprawka 69
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[5], zgodnie z	***skreśla się***

informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 16 państw członkowskich obecnie uznaje Kosowo za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kosowa wyniósł 5 % w 2024 r. Kosowo jest potencjalnym kandydatem do członkostwa w Unii. Konstytucja tego kraju obejmuje główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Kosowo jest wielopartyjną demokracją przedstawicielską z podziałem władzy między instytucjami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, a odpowiednie ramy prawne są zgodne z normami europejskimi. Ogólnie rzecz biorąc, ramy prawne gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[6]. Prawo krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347.

---

[5] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji

niepodległości Kosowa.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

Or. en

Poprawka 70
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[5], zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 16 państw członkowskich obecnie uznaje Kosowo za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kosowa wyniósł 5 % w 2024 r. Kosowo jest potencjalnym kandydatem do członkostwa w Unii. Konstytucja tego kraju obejmuje główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Kosowo jest wielopartyjną demokracją przedstawicielską z podziałem władzy między instytucjami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, a odpowiednie ramy prawne są zgodne z normami	***skreśla się***

europejskimi. Ogólnie rzecz biorąc, ramy prawne gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[6]. Prawo krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347.

---

[5] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

Poprawka 71
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[5], zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 16 państw członkowskich obecnie uznaje Kosowo za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kosowa wyniósł 5 % w 2024 r. Kosowo jest potencjalnym kandydatem do członkostwa w Unii. Konstytucja tego kraju obejmuje główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Kosowo jest wielopartyjną demokracją przedstawicielską z podziałem władzy między instytucjami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, a odpowiednie ramy prawne są zgodne z normami europejskimi. Ogólnie rzecz biorąc, ramy prawne gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[6]. Prawo krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z	(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[5], zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 16 państw członkowskich obecnie uznaje Kosowo za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kosowa wyniósł 5 % w 2024 r. Kosowo jest potencjalnym kandydatem do członkostwa w Unii. Konstytucja tego kraju obejmuje główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Kosowo jest wielopartyjną demokracją przedstawicielską z podziałem władzy między instytucjami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, a odpowiednie ramy prawne są zgodne z normami europejskimi. Ogólnie rzecz biorąc, ramy prawne gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Kosowo podejmuje znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[6]. Prawo

przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347.

krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347. ***Można zatem stwierdzić, że Kosowo należy wskazać jako bezpieczny kraj pochodzenia zgodnie z oceną Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu oraz przeważającą praktyką państw członkowskich. W celu zapewnienia spójności i przewidywalności Kosowo należy zasadniczo traktować jako bezpieczny kraj pochodzenia. Jedynie w przypadku jednoznacznie wykazanych i nadzwyczajnych okoliczności, takich jak wybuch konfliktu zbrojnego, należy ponownie rozważyć to wskazanie.***

---

[5] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj***)***.

---

[5] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj***)***.

Or. en

Uzasadnienie

Kosowo wyraźnie spełnia obiektywne kryteria wskazania jako bezpieczny kraj pochodzenia, o czym świadczy bardzo niski odsetek uznawanych wniosków o udzielenie azylu w całej UE oraz konstytucyjny porządek prawny obejmujący kluczowe międzynarodowe instrumenty ochrony praw człowieka. Wskazanie Kosowa powinno zatem opierać się na podejściu zgodnym z zasadami, wykorzystującym obiektywne wskaźniki i dopuszczającym ponowną ocenę wyłącznie w wyjątkowych i możliwych do zweryfikowania okolicznościach, takich jak wybuch konfliktu zbrojnego. Zapewnia to wiarygodność, stabilność i skuteczność wspólnego wykazu UE.

Poprawka 72
Erik Kaliňák

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[6], ***zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 16 państw członkowskich obecnie uznaje Kosowo za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kosowa wyniósł 5 % w 2024 r. Kosowo jest potencjalnym kandydatem do członkostwa w Unii. Konstytucja tego kraju obejmuje główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Kosowo jest wielopartyjną demokracją przedstawicielską z podziałem władzy między instytucjami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, a odpowiednie ramy prawne są zgodne z normami europejskimi. Ogólnie rzecz biorąc,*** ramy prawne gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego	(7) Jeżeli chodzi o Kosowo[6], ***jego*** ramy prawne ***zasadniczo*** gwarantują ochronę praw podstawowych i są zgodne z normami europejskimi. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kosowa do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[7]. Prawo krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347.

lub poniżającego traktowania. W Kosowie nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347[7]. Prawo krajowe nie przewiduje kary śmierci, a władze Kosowa wykazują zaangażowanie w zapobieganie torturom i złemu traktowaniu. W Kosowie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W Kosowie nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia 2024/1347.

[6] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

[6] Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

Or. sk

Poprawka 73
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(7a) Jeżeli chodzi o Albanię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 18 państw członkowskich obecnie uznaje Albanię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Albanii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Albania jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Albanii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. W 2007 r. zniesiono karę śmierci we wszystkich przypadkach, a tortury zostały zakazane na mocy konstytucji Albanii. W Albanii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 74
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz nada dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 75
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz nada dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub	***skreśla się***

wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 76
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz nada dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w	***skreśla się***

sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 77
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Alessandro Zan, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania	***skreśla się***

poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz nada dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu jasno wynika, że sytuacja polityczna w Bangladeszu jest niestabilna od czasu obalenia poprzedniego rządu Szejka Hasyny, co miało miejsce zaledwie rok temu. Nowe wybory można zorganizować dopiero po przeprowadzeniu szeroko zakrojonych reform mających na celu przywrócenie demokratycznych instytucji. Obecna sytuacja w Bangladeszu nie cechuje się zatem rządami prawa w ramach systemu demokratycznego zgodnie z wymogami art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.

Poprawka 78
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny	(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny

wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. ***Chociaż*** Bangladesz ***nada*** dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Bangladesz ***nadal*** dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, ***ale*** wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. ***Tego kraju nie można jednak uznać za bezpieczny dla niektórych grup, w szczególności osób LGBTIQ, kobiet, dzieci, członków mniejszości hinduskiej i dziennikarzy, którzy są narażeni na inwigilację, nękanie, przemoc, arbitralne zatrzymania oraz dyskryminację prawną lub społeczną; osoby LGBTIQ są kryminalizowane, a kobiety i dzieci doświadczają wysokiego poziomu przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej.*** Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE)

2024/1347.

Or. en

Poprawka 79
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz ***nada*** dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub	(8) Jeżeli chodzi o Bangladesz, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Bangladesz za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Bangladeszu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował niektóre międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bangladesz jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bangladeszu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Bangladesz podejmuje znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia 2024/1347. Chociaż Bangladesz ***nadal*** dopuszcza karę śmierci i nie podpisał Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego

poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, wyroki śmierci są rzadko wykonywane. ***Należy dążyć do tego, by zdecydowanie zachęcić Bangladesz do podpisania Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych.*** Bangladesz ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Bangladeszu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Bangladesz spełnia obiektywne kryteria wskazania jako bezpieczny kraj pochodzenia, o czym świadczy bardzo niski ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu oraz brak systematycznych prześladowań lub przemocy nieselektywnej. Usunięcie Bangladeszu z unijnego wykazu naruszyłoby spójność, spowodowałoby rozdrobnienie systemu przez rozbieżne praktyki krajowe i osłabiłoby skuteczność procedur azylowych.

Poprawka 80
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8a) Jeżeli chodzi o Bośnię i Hercegowinę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 17 państw członkowskich obecnie uznaje Bośnię i Hercegowinę za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę

międzynarodową pochodzącym z Bośni i Hercegowiny wyniósł 1 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Bośnia i Hercegowina jest demokracją parlamentarną opartą na konstytucji określającej podział władzy wykonawczej i ustawodawczej, a także dwa podmioty: Federację Bośni i Hercegowiny oraz Republikę Serbską. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Bośni i Hercegowiny do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. W Bośni i Hercegowinie nie ma kary śmierci. W Bośni i Hercegowinie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 81
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na	***skreśla się***

poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo w Kolumbii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu jasno wynika, że chociaż konflikt między rządem a FARC zakończył się w 2016 r., na ogólną sytuację w Kolumbii mają wpływ ugrupowania zbrojne, które są nadal aktywne i zwiększają swoją obecność w kraju. Istnieje również kilka kategorii osób narażonych na ryzyko prześladowania lub doznania poważnej

krzywdy. Wskazanie Kolumbii jako bezpiecznego kraju pochodzenia pomimo tego faktu oznaczałoby, że „koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia nie byłaby niczym więcej niż fikcją”.

Poprawka 82
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo w Kolumbii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i	***skreśla się***

nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 83
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego	***skreśla się***

traktowania. Zasadniczo w Kolumbii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 84
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym	***skreśla się***

reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo w Kolumbii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 85
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom	(9) Jeżeli chodzi o Kolumbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu żadne państwo członkowskie nie uznaje obecnie Kolumbii za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom

ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo w Kolumbii nie istnieje ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Kolumbii wyniósł 5 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 1991 r. i wynikające z niej orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przewidują solidne gwarancje praw człowieka. Kolumbia jest republiką federalną o demokratycznym reprezentatywnym systemie politycznym, z podziałem kompetencji między władzą wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce szeroko zakrojone wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Kolumbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Należy pamiętać, że Kolumbia jest jednym z głównych krajów przyjmujących miliony Wenezuelczyków, którzy uciekli przed tyranią reżimu Maduro. Jednocześnie warto wskazać, że za obecnej administracji sytuacja w Kolumbii uległa pogorszeniu. Niemniej jednak*** zasadniczo w Kolumbii nie istnieje jednak ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, z wyjątkiem określonych obszarów wiejskich bez stałej obecności państwa. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Kolumbii. Ramy prawne zakazujące kar w postaci tortur i nieludzkiego lub poniżającego traktowania są zgodne z normami międzynarodowymi. Nie występuje ogólne zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Kolumbia posiada rozbudowany porządek konstytucyjny chroniący prawa człowieka oraz

bardzo niski odsetek uznanych wniosków o udzielenie azylu w UE. Wykluczenie Kolumbii z wykazu byłoby sprzeczne z obiektywnymi danymi, sprzyjałoby rozbieżnościom krajowym i wywołałoby niepotrzebną presję na systemy azylowe. Unijny wykaz powinien odzwierciedlać spójność i pewność prawa.

Poprawka 86
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach,	***skreśla się***

ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 87
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania	***skreśla się***

poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 88
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania	***skreśla się***

azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu jasno wynika, że od czasu wojskowego

zamachu stanu w 2013 r. władza w kraju pozostaje w rękach wojska. Wpływy wojskowe rozciągają się na gospodarkę, politykę i ogólne sprawowanie rządów. Udział w życiu politycznym jest znacznie ograniczony. Obecna sytuacja w Egipcie nie cechuje się zatem rządami prawa w ramach systemu demokratycznego zgodnie z wymogami art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.

Poprawka 89
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić	***skreśla się***

warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 90
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub	(10) Jeżeli chodzi o Egipt, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu sześć państw członkowskich obecnie uznaje Egipt za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Egiptu wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Egipt jest republiką, w której prezydent pełni zarówno funkcję głowy państwa, jak i szefa władzy wykonawczej. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Egiptu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub

poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

poniżającego traktowania. ***Egipt podejmuje znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Egipt nada dopuszcza karę śmierci na mocy kodeksu karnego i prawa wojskowego, ratyfikował Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Egipt zadeklarował w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. ***Należy dążyć do tego, by zdecydowanie zachęcić Egipt do podpisania Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych.*** Konieczne jest skuteczne wprowadzenie w życie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej. W Egipcie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Egipt ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka, a wskaźniki przyznawania azylu pozostają bardzo niskie w całej Unii. Mimo istniejących wyzwań nie można mówić o systemowych prześladowaniach ani przemocy nieselektywnej w rozumieniu rozporządzenia w sprawie kwalifikowania. Unijny wykaz musi opierać się na

obiektywnych wskaźnikach, a nie na subiektywnych przesłankach politycznych.

Poprawka 91
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(10a) Jeżeli chodzi o Gruzję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 14 państw członkowskich obecnie uznaje Gruzję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Gruzji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Gruzja jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Gruzji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. W 2000 r. zniesiono karę śmierci, a tortury zostały zakazane na mocy konstytucji Gruzji. W Gruzji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Jednocześnie w regionach separatystycznych Abchazji i Osetii Południowej, które nie znajdują się pod skuteczną kontrolą rządu Gruzji, odnotowuje się ograniczenia swobody przemieszczania się, udziału w życiu

politycznym oraz praw niektórych mniejszości etnicznych. W najnowszych sprawozdaniach i rezolucjach ostrzega się ponadto przed poważnym regresem demokratycznym w Gruzji – rząd aresztuje liderów opozycji, tłumi protesty, podważa niezależność sądów i przyjmuje reformy ograniczające pluralizm polityczny oraz wolność wypowiedzi. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 92
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały	***skreśla się***

drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 93
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie	***skreśla się***

istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 94
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby	(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby

miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Indie podejmują znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. ***Należy dążyć do tego, by zdecydowanie zachęcić Indie do podpisania Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych.*** Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Indie są największą demokracją na świecie, ratyfikowały kluczowe międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka, a wskaźnik uznanych wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli indyjskich w UE jest niezwykle niski. Włączenie tego kraju do wykazu wzmacnia wiarygodność unijnego wykazu, pozwala uniknąć fragmentacji i zapewnia bardziej efektywne procedury azylowe.

Poprawka 95
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu	(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu

art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. ***Zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1348 z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia wyłącza się łatwe do zidentyfikowania kategorie osób, w tym kobiety i dziewczęta, chrześcijan, muzułmanów, osoby LGBTQI, członków niższych kast i społeczności plemiennych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego.***

Or. en

Poprawka 96
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do	(11) Jeżeli chodzi o Indie, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dziewięć państw członkowskich obecnie uznaje Indie za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Indii wyniósł 2 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Indie są republiką konstytucyjną i demokracją parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Indii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Chociaż Indie nadal dopuszczają karę śmierci w swoim prawie karnym i nie podpisały drugiego protokołu fakultatywnego do

Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego celem jest zniesienie kary śmierci, w praktyce nie stosowano kary śmierci od 2020 r. Indie ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Indiach nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. ***Niemniej jednak z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu jasno wynika również, że niektóre możliwe do zidentyfikowania kategorie osób mogą być narażone na ryzyko doznania poważnej krzywdy lub prześladowania. Do tych kategorii zaliczają się osoby z kast i plemion wpisanych do rejestrów, muzułmanie oraz ofiary przemocy ze względu na płeć.***

Or. en

Uzasadnienie

Chociaż Indie można zasadniczo uznać za bezpieczne, w informacjach przekazanych przez Agencję ds. Azylu wskazano różne kategorie osób, które mogą być narażone na ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy. Zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej Indie należy wskazać jako bezpieczny kraj pochodzenia, z wyjątkiem tych łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.

Poprawka 97
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(11a) Jeżeli chodzi o Mołdawię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez

Agencję ds. Azylu siedem państw członkowskich obecnie uznaje Mołdawię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Mołdawii wyniósł 1 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Mołdawia jest republiką parlamentarną na podstawie konstytucji, która przewiduje podział władzy między władzą wykonawczą a sądowniczą. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Mołdawii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. W kraju tym nie ma kary śmierci, a tortury zostały zakazane na mocy konstytucji Mołdawii. W Mołdawii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. W regionie Naddniestrza, który nie znajduje się pod skuteczną kontrolą rządu mołdawskiego, odnotowano jednak przypadki ograniczania podstawowych wolności. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 98
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(11b) Jeżeli chodzi o Czarnogórę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 17 państw członkowskich obecnie uznaje Czarnogórę za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Czarnogóry wyniósł 1 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Czarnogóra jest republiką parlamentarną z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Czarnogóry do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Czarnogóra nie stosuje kary śmierci i ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Czarnogórze nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 99
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	***skreśla się***

Or. en

Uzasadnienie

Z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu wynika, że toczy się spór terytorialny dotyczący Sahary Zachodniej. Istnieje kilka kategorii osób narażonych na ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy, dlatego wskazanie Maroka jako bezpiecznego kraju pochodzenia oznaczałoby, że „koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia nie byłaby niczym więcej niż fikcją”.

Poprawka 100
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego	***skreśla się***

okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 101
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do	***skreśla się***

Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 102
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15	(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Maroko podejmuje znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal***

rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	***konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. ***Należy dążyć do tego, by zdecydowanie zachęcić Maroko do podpisania Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych.*** Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Maroko ratyfikowało kluczowe międzynarodowe traktaty dotyczące praw człowieka, utrzymuje moratorium na wykonywanie kary śmierci i nie wykazuje żadnych oznak systematycznego prześladowania w rozumieniu prawa Unii. Bardzo niski wskaźnik przyznawania azylu w państwach członkowskich przemawia za włączeniem tego kraju do wykazu. Wykluczenie Maroka podważyłoby spójność i skuteczność unijnego wykazu.

Poprawka 103
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. ***Nie można jednak uznać tego kraju za bezpieczny dla niektórych grup, w szczególności działaczy politycznych, ludności saharyjskiej oraz osób LGBTIQ, które to grupy doświadczają ograniczeń wolności, prześladowań, arbitralnych zatrzymań, a w przypadku osób LGBTIQ – kryminalizacji związków osób tej samej***

płci, za które grozi kara pozbawienia wolności do trzech lat. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 104
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego	(12) Jeżeli chodzi o Maroko, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 11 państw członkowskich obecnie uznaje Maroko za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Maroka wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Maroko jest monarchią parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Maroka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Maroko przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowało Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Maroko ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego

okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Maroku nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347. ***Zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1348 z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia wyłącza się łatwe do zidentyfikowania kategorie osób, w tym kobiety i dziewczęta, czarnoskórych Marokańczyków, osoby LGBTQI, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego.***
	Or. en

Poprawka 105
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12a) Jeżeli chodzi o Macedonię Północną, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 17 państw członkowskich obecnie uznaje Macedonię Północną za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Macedonii Północnej wyniósł mniej niż 1 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Macedonia Północna jest republiką parlamentarną opartą na zasadzie podziału władzy. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Macedonii Północnej do

krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Macedonii Północnej. W Macedonii Północnej nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 106
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12b) Jeżeli chodzi o Serbię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 17 państw członkowskich obecnie uznaje Serbię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Serbii wyniósł 1 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Serbia jest demokracją parlamentarną opartą na zasadzie podziału władzy. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Serbii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie

	istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Kara śmierci jest zakazana na mocy konstytucji Serbii. W Serbii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 107
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i	***skreśla się***

nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 108
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15	***skreśla się***

rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 109
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub	***skreśla się***

ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Z informacji przekazanych przez Agencję ds. Azylu jasno wynika, że nowa konstytucja przyjęta w Tunezji w 2022 r. podważa rządy prawa, podział władzy, niezawisłość sędziów i ochronę praw człowieka. Ustrój ten nie ma już charakteru demokratycznego, lecz autokratyczny. Obecna sytuacja w Tunezji nie cechuje się zatem rządami prawa w ramach systemu demokratycznego zgodnie z wymogami art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.

Poprawka 110
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z	***skreśla się***

informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 111
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.	(13) Jeżeli chodzi o Tunezję, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Tunezję za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Tunezji wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Konstytucja z 2022 r. ustanawia system prezydencki. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Tunezji do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. ***Należy zauważyć, że w ostatnim czasie nastąpiło pogorszenie standardów demokratycznych w tym kraju. Tunezja podejmuje znaczne starania w zwalczaniu przemytu i handlu ludźmi, jednak nadal konieczne są dalsze działania, a UE powinna zaangażować się w rozwiązanie tego problemu i zapewnić temu krajowi pomoc w tej kwestii.*** Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Tunezja przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1991 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. ***Należy dążyć do tego, by zdecydowanie zachęcić Tunezję do podpisania Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych.*** Tunezja ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W

Tunezji nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Uzasadnienie

Tunezja od dawna stosuje moratorium na wykonywanie kary śmierci, ratyfikowała konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur i nie ma dowodów na powszechne stosowanie przemocy lub systematyczne prześladowania. Niski odsetek uznanych wniosków o udzielenie azylu potwierdza tę ocenę. Włączenie tego kraju do unijnego wykazu jest konieczne w celu zapewnienia spójności i wiarygodności we wszystkich państwach członkowskich.

Poprawka 112
Jaroslav Bžoch, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13a) Jeżeli chodzi o Armenię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu osiem państw członkowskich obecnie uznaje Armenię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Armenii wyniósł 5–10 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Armenia jest republiką parlamentarną. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Armenii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15

rozporządzenia (UE) 2024/1347. Armenia zniosła karę śmierci w prawie krajowym już w 2003 r. i podpisała Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Armenia ratyfikowała Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Chociaż w Górskim Karabachu wciąż utrzymują się napięcia, w Armenii nie dochodzi obecnie do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 113
Nicolas Bay

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13a) Jeżeli chodzi o Algierię, według Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu 10 państw UE+ obecnie uznaje Algierię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Algierii wyniósł 9 % w 2023 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka, w tym Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, ratyfikowany w dniu 16 grudnia 1966 r., oraz konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur, ratyfikowaną w dniu 12 września 1989 r. Algieria jest republiką

konstytucyjną z systemem półprezydenckim. Nic nie wskazuje na istnienie konfliktu zbrojnego na terytorium Algierii, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające ze związanej z tym przemocy. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Algieria przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż nadal dopuszcza karę śmierci w swoim prawie karnym, i nie ratyfikowała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Wreszcie, ponieważ kraj ten jest stroną konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur, od czasu jej ratyfikacji na władzach spoczywają wynikające z niej obowiązki, w szczególności dotyczące zasady non-refoulement.

Or. fr

Poprawka 114
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13a) Jeżeli chodzi o Algierię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 10 państw członkowskich obecnie uznaje Algierię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Algierii wyniósł 7 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka.

Algieria jest republiką z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Algierii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Algieria przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w prawie karnym i nie podpisała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Algieria ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Algierii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 115
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13a) Jeżeli chodzi o Gwineę Bissau, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Gwinei

Bissau był niski w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka i zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Gwinea Bissau zniosła karę śmierci i podpisała Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Gwinea Bissau ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Gwinei Bissau nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 116
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13b) Jeżeli chodzi o Republikę Zielonego Przylądka, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu cztery państwa członkowskie obecnie uznają Republikę Zielonego Przylądka za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Republiki Zielonego Przylądka wyniósł

0 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Republika Zielonego Przylądka jest republiką z systemem półprezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Republiki Zielonego Przylądka do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Republika Zielonego Przylądka zniosła karę śmierci i podpisała Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Republika Zielonego Przylądka ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Republice Zielonego Przylądka nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 117
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13b) Jeżeli chodzi o Gwineę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję

ds. Azylu ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Gwinei był niski w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Gwinei do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347, ponieważ rząd podejmuje rzeczywiste działania mające na celu zidentyfikowanie i ukaranie urzędników dopuszczających się naruszeń praw człowieka. Gwinea zniosła karę śmierci i ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Gwinei nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 118
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13c) Jeżeli chodzi o Wybrzeże Kości Słoniowej, zgodnie z informacjami

przekazanymi przez Agencję ds. Azylu jedno państwo członkowskie obecnie uznaje Wybrzeże Kości Słoniowej za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Wybrzeża Kości Słoniowej wyniósł 22 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Wybrzeże Kości Słoniowej jest republiką z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Wybrzeża Kości Słoniowej do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Wybrzeże Kości Słoniowej zniosło karę śmierci i podpisało Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Wybrzeże Kości Słoniowej ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Na Wybrzeżu Kości Słoniowej nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 119
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13c) Jeżeli chodzi o Mauretanię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Mauretanii był niski w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Mauretanii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Mauretania nie zniosła kary śmierci, chociaż utrzymuje faktyczne moratorium od 1987 r.; Mauretania ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Mauretanii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 120
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13d) Jeżeli chodzi o Gambię, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu cztery państwa członkowskie obecnie uznaje Gambię za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Gambii wyniósł mniej niż 8 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Gambia jest republiką z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Gambii do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Gambia zniosła karę śmierci i podpisała Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Gambia ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Gambii nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 121
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke

Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13e) Jeżeli chodzi o Ghanę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 14 państw członkowskich obecnie uznaje Ghanę za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Ghany wyniósł mniej niż 8 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Ghana jest republiką z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Ghany do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Ghana przestrzega moratorium na wykonywanie kary śmierci od 1993 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w prawie karnym, i nie podpisała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Ghana ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Ghanie nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Poprawka 122
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13f) Jeżeli chodzi o Peru, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu jedno państwo członkowskie obecnie uznaje Peru za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Peru wyniósł 4 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Peru jest republiką z systemem prezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Peru do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Peru zniosło karę śmierci za przestępstwa pospolite, choć nadal stosuje ją w przypadku przestępstw popełnionych podczas wojny, i podpisało Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci, z zastrzeżeniem czasu wojny. Peru ratyfikowało Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Peru nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z

przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 123
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 g (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13g) Jeżeli chodzi o Senegal, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu 12 państw członkowskich obecnie uznaje Senegal za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z Senegalu wyniósł 9 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Senegal jest republiką z systemem półprezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Senegalu do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Senegal zniósł karę śmierci i podpisał Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych dotyczący zniesienia kary śmierci. Senegal ratyfikował Konwencję ONZ w sprawie

zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Senegalu nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 124
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 h (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13h) Jeżeli chodzi o Sri Lankę, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Agencję ds. Azylu dwa państwa członkowskie obecnie uznają Sri Lankę za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie krajowym, a ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym ze Sri Lanki wyniósł mniej niż 15 % w 2024 r. Kraj ten ratyfikował główne międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka. Sri Lanka jest republiką z systemem półprezydenckim. Nic nie wskazuje na to, aby miało miejsce wydalanie, odsyłanie lub ekstradycja obywateli Sri Lanki do krajów, w których istnieje ryzyko kary śmierci, tortur, prześladowania bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo nie istnieje rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (UE) 2024/1347. Sri Lanka przestrzega moratorium na

wykonywanie kary śmierci od 1976 r., chociaż utrzymuje karę śmierci w prawie karnym, i nie podpisała Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci. Sri Lanka ratyfikowała Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. W Sri Lance nie dochodzi do konfliktu zbrojnego, a zatem nie istnieje zagrożenie wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych. Ogólnie rzecz biorąc, w kraju tym nie dochodzi do prześladowań w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2024/1347.

Or. en

Poprawka 125
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W rozporządzeniu (UE) 2024/1348 przewidziano możliwość wskazania państw trzecich jako bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu.	(14) W rozporządzeniu (UE) 2024/1348 przewidziano możliwość wskazania państw trzecich jako bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu. ***Biorąc pod uwagę szersze skutki wskazania państwa trzeciego jako bezpieczne na poziomie Unii, nie należy go wskazać jako bezpieczne na poziomie Unii, jeżeli zachodzą następujące okoliczności: w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych; w związku z***

	działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; lub gdy ogólnounijny wskaźnik przyznawania azylu w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową pochodzących z danego państwa przekracza 5 %.

Or. en

Poprawka 126
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 127
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

(16) ***Niemniej jednak,*** biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku ***i*** Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy ***te państwa*** uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

(16) Biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Algierii,*** Bangladeszu, Egipcie, ***Gambii, Ghanie*** Indiach, Kolumbii, Maroku***, Peru, Republice Zielonego Przylądka, Senegalu, na Sri Lance, w*** Tunezji ***oraz na Wybrzeżu Kości Słoniowej***, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, ***można stwierdzić, że państwa te spełniają kryteria bezpiecznego kraju pochodzenia w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2024/1348 i*** należy ***je*** uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. ***Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości uznania przez państwa członkowskie innych państw trzecich za bezpieczne kraje pochodzenia na szczeblu krajowym oraz dla ewentualnego uznania w przyszłości dodatkowych państw trzecich za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii w drodze przyszłych zmian w rozporządzeniu (UE) 2024/1348.***

Or. en

Poprawka 128
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym

świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. ***Dodanie tych krajów do wykazu wskazanych bezpiecznych krajów pochodzenia powinno się wiązać z zacieśnieniem współpracy w zakresie zarządzania migracjami, aby zapewnić sprawiedliwą i legalną migrację oraz zwalczać przemyt ludzi i handel ludźmi.***
	Or. en

Poprawka 129
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, ***Egipcie,*** Indiach, ***Kolumbii,*** Maroku i ***Tunezji***, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, ***o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu,*** należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Albanii,*** Bangladeszu, ***Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze, Gruzji,*** Indiach, ***Macedonii Północnej,*** Maroku, ***Mołdawii*** i ***Serbii,*** jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii***, z wyjątkiem szczególnych kategorii wymienionych w załączniku II***.
	Or. en

Poprawka 130
Francisco Assis

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) ***Niemniej jednak,*** biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Bangladeszu, Egipcie,*** Indiach, ***Kolumbii,*** Maroku ***i Tunezji***, ***jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii,*** zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, ***o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu,*** należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Albanii, Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze,*** Indiach, ***Kosowie, Macedonii Północnej i*** Maroku zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. ***W razie potrzeby wskazania należy dokonać z wyjątkiem określonych części terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.***

Or. en

Poprawka 131
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, ***Gwinei, Gwinei Bissau,*** Indiach, Kolumbii, ***Mauretanii,*** Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

Or. en

Poprawka 132
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Ana Catarina Mendes,

Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) ***Niemniej jednak,*** biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Bangladeszu, Egipcie,*** Indiach, ***Kolumbii, Maroku*** i ***Tunezji***, ***jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii,*** zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, ***o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu,*** należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Albanii, Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze,*** Indiach, ***Kosowie*** i ***Macedonii Północnej***, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. ***W razie potrzeby wskazania należy dokonać z wyjątkiem określonych części terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.***

Or. en

Poprawka 133
Erik Kaliňák

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie ***jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii***, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

Or. sk

Poprawka 134
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa ***uznać*** za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy ***niezwłocznie uznać*** te państwa za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

Or. fi

Poprawka 135
Jaroslav Bžoch, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Armenii,*** Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku i Tunezji, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

Or. en

Poprawka 136
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Bangladeszu, Egipcie,*** Indiach***, Kolumbii,*** Maroku ***i Tunezji***, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, iż w Indiach ***i*** Maroku, jak również w Kosowie jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii, zasadniczo nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.

Or. en

Poprawka 137
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) ***Niemniej jednak,*** biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Bangladeszu, Egipcie, Indiach, Kolumbii, Maroku*** i ***Tunezji, jak również w*** Kosowie ***jako potencjalnym kandydacie do członkostwa w Unii***, ***zasadniczo*** nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, ***o czym świadczą również bardzo niskie wskaźniki przyznawania azylu, należy*** te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.	(16) Biorąc pod uwagę fakt, iż w ***Bośni*** i ***Hercegowinie, Czarnogórze,*** Kosowie ***i Macedonii Północnej***, ***obecnie*** nie istnieje ryzyko prześladowania lub doznania poważnej krzywdy w rozumieniu rozporządzenia 2024/1347, ***można*** te państwa uznać za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii. ***Wskazanie to jest przedmiotem regularnych przeglądów zgodnie z wymogami art. 62 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.***

Or. en

Poprawka 138
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) Należy podkreślić, że wskazanie państw jako bezpiecznych krajów pochodzenia w niniejszym rozporządzeniu umożliwi Unii szybką identyfikację osób kwalifikujących się do uzyskania azylu oraz osób, które nie kwalifikują się do jego uzyskania, dzięki czemu środki będą mogły szybciej trafić do osób, które naprawdę zasługują na ochronę międzynarodową.

Or. en

Poprawka 139
Jadwiga Wiśniewska, Mariusz Kamiński, Joachim Stanisław Brudziński, Maciej Wąsik

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę	***skreśla się***

międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.

Or. pl

Uzasadnienie

Uuniknięcie powtórzenia. Treść zawarta w motywie (17) jest już odpowiednio uwzględniona w motywie (3).

Poprawka 140
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) ***Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje*** pochodzenia ***na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające*** się o ochronę międzynarodową ***nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia***. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	(17) ***Koncepcja bezpiecznego kraju*** pochodzenia ***powinna mieć zastosowanie wyłącznie w kontekście pełnej zgodności z zasadą non-refoulement i po indywidualnym rozpatrzeniu wniosku o udzielenie azylu oraz zapewnieniu osobie ubiegającej*** się o ochronę międzynarodową ***dostępu do wszystkich usług i zasobów przewidzianych w procedurze azylowej, przysługujących wszystkim osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową.*** W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ***kobiety, w szczególności*** ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne***, ofiary torturowania, członkowie opozycji*** i dziennikarze. ***Państwa członkowskie powinny mieć świadomość, że w przypadku niektórych mniejszości, takich jak osoby LGBTIQ, samo zgłoszenie przynależności do tej mniejszości w***

ramach procedury azylowej może wystarczyć, aby narazić te osoby na niebezpieczeństwo w ich kraju pochodzenia. Dlatego na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie należy nakładać obowiązku wykazania lub udowodnienia, że należą one do grupy szczególnie narażonej lub mniejszości, zwłaszcza wówczas, gdy taki ciężar dowodu narusza godność ludzką. Należy zagwarantować osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową prawo do skutecznego środka odwoławczego w przypadku otrzymania decyzji odmownej.

Or. en

Poprawka 141
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ***– mając rzeczywistą możliwość oraz dostęp do wszystkich istotnych informacji niezbędnych do tego celu –*** nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości

religijne i dziennikarze. ***Jeżeli państwa trzeciego nie można uznać za bezpieczne w przypadku wielu kategorii osób, wyklucza to wskazanie tego państwa jako bezpiecznego.***

Or. en

Poprawka 142
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak ***małoletni,*** osoby LGBTIQ, ***osoby z niepełnosprawnościami,*** ofiary przemocy ze względu na płeć, ***przywódcy społeczni i*** obrońcy praw człowieka, ***przywódcy ochrony środowiska i zwrotu gruntów,*** mniejszości religijne i ***etniczne,*** dziennikarze***, działacze polityczni i bezpaństwowcy***.

Or. en

Uzasadnienie

Wykaz osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które wymagają szczególnej uwagi, powinien również odzwierciedlać kategorie osób, które Agencja ds. Azylu wskazała w przekazanych informacjach jako zagrożone. Wykaz ten musi również zawierać wyjątki od wskazania państwa jako bezpiecznego kraju pochodzenia, jak określono w załączniku.

Poprawka 143
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji ***w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze***.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji.

Or. en

Poprawka 144
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i ***etniczne, działacze polityczni, bezpaństwowcy i*** dziennikarze.

Or. en

Poprawka 145
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko ***jeżeli*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko ***wtedy, gdy*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego

kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.

kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które ***przedstawiają ważne dowody potwierdzające, że*** znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.

Or. fi

Poprawka 146
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne***, bezpaństwowcy*** i dziennikarze.

Or. en

Poprawka 147

Erik Kaliňák

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko ***jeżeli*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak ***osoby LGBTIQ, ofiary przemocy ze względu na płeć***, obrońcy praw człowieka***,*** mniejszości religijne ***i dziennikarze***.	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko ***wtedy, gdy*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak ***kobiety borykające się z przemocą***, obrońcy praw człowieka ***i*** mniejszości religijne.

Or. sk

Poprawka 148
Milan Uhrík

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach	(17) Uznanie tych krajów za bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla zasady określonej w rozporządzeniu 2024/1348, zgodnie z którą państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju pochodzenia tylko jeżeli osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie mogą wykazać w ramach

indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak ***osoby LGBTIQ,*** ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.	indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do nich zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które znajdują się w szczególnej sytuacji w tych państwach, takie jak ofiary przemocy ze względu na płeć, obrońcy praw człowieka, mniejszości religijne i dziennikarze.

Or. en

Poprawka 149
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(17a) Należy podkreślić znaczenie paktu o migracji i azylu jako kompleksowego podejścia do zarządzania migracją i azylem, przy jednoczesnym zachowaniu zasady solidarności i sprawiedliwego podziału między państwami członkowskimi odpowiedzialności za kontrolę granic zewnętrznych i zapewnienie humanitarnej ochrony tym, którzy naprawdę jej potrzebują. Dlatego niezwykle ważne jest szybkie wdrożenie części paktu o migracji i azylu, które już mogą być stosowane.

Or. en

Poprawka 150
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(17b) Należy zauważyć, że celem procedury granicznej jest odciążenie systemu od konieczności rozpatrywania w procedurach azylowych spraw osób, które w rzeczywistości są migrantami ekonomicznymi. Celem jest zapewnienie lepszej i szybszej ochrony osobom uprawnionym do ochrony międzynarodowej dzięki ich wczesnej identyfikacji w systemie.

Or. en

Poprawka 151
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. 41 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie	***skreśla się***

przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych.

Or. en

Uzasadnienie

Nie przedstawiono żadnego uzasadnienia, dlaczego właśnie te konkretne przepisy paktu o migracji i azylu miałyby być stosowane wcześniej niż inne przepisy tego paktu, takie jak przepisy w zakresie udzielania pomocy prawnej przewidziane w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, stosowania przepisów dotyczących solidarności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją czy też dostępu do rynku pracy przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. W każdym razie jest wysoce nieprawdopodobne, aby proces legislacyjny został zakończony w terminie umożliwiającym stosowanie tych przepisów przed czerwcem 2026 r.

Poprawka 152
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. 41 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod	***skreśla się***

uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych.

Or. en

Poprawka 153
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. 41 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej	***skreśla się***

umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych.

Or. en

Poprawka 154
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. 41 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania	(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. 41 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania

polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych.

polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych***, a tym samym z przestrzeganiem praw człowieka przysługujących osobom, które spełniają kryteria ubiegania się o azyl***.

Or. en

Poprawka 155
Jadwiga Wiśniewska, Mariusz Kamiński, Joachim Stanisław Brudziński, Maciej Wąsik

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. ***41*** ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw	(18) Biorąc pod uwagę, że sytuacja migracyjna może szybko się zmienić i występuje zwiększona presja wynikająca z napływów mieszanych przepływów migracyjnych obejmujących duży odsetek osób o niskich szansach na otrzymanie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstawy do przyspieszenia rozpatrywania wniosków określonej w art. ***42*** ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2024/1348, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Umożliwiłoby to państwom członkowskim szybkie i elastyczne reagowanie na zmiany w przepływach migracyjnych. Biorąc pod uwagę, że wnioski takich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową prawdopodobnie są bezzasadne, szybkie rozpatrywanie ich w ramach procedury w trybie przyspieszonym lub procedury granicznej umożliwiłoby organom ds. azylu i migracji ocenę zasadności wniosków w sposób bardziej efektywny, szybsze wydawanie decyzji, a tym samym przyczyni się do poprawy wiarygodności i funkcjonowania polityki azylowej i polityki powrotowej, z pełnym poszanowaniem praw

podstawowych.	podstawowych.

Or. pl

Poprawka 156
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich, państwa członkowskie, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, powinny mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 157
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich, państwa członkowskie, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, powinny mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem	***skreśla się***

konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.

Or. en

Uzasadnienie

Nie przedstawiono żadnego uzasadnienia, dlaczego właśnie te konkretne przepisy paktu o migracji i azylu miałyby być stosowane wcześniej niż inne przepisy tego paktu, takie jak przepisy w zakresie udzielania pomocy prawnej przewidziane w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, stosowania przepisów dotyczących solidarności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją czy też dostępu do rynku pracy przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. W każdym razie jest wysoce nieprawdopodobne, aby proces legislacyjny został zakończony w terminie umożliwiającym stosowanie tych przepisów przed czerwcem 2026 r.

Poprawka 158
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich, państwa członkowskie, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, powinny mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 159
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) ***Ponadto,*** aby uwzględnić złożoną i ***faktyczną*** sytuację w państwach trzecich, państwa członkowskie***, stosując*** lub ***wprowadzając przepisy umożliwiające*** uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, ***powinny mieć możliwość dokonania tego*** z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.	(19) Aby uwzględnić złożoną i ***zmieniającą się*** sytuację w państwach trzecich, państwa członkowskie ***powinny mieć możliwość stosowania*** lub ***wprowadzania przepisów umożliwiających*** uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, ***w tym*** z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia ***(UE)*** 2024/1348***, w sposób rozsądny, tak aby nie było to sprzeczne z celem niniejszego rozporządzenia***. ***Elastyczność ta gwarantuje, że państwa członkowskie mogą szybko reagować na zróżnicowane zagrożenia, zachowując przy tym ogólną spójność z ramami unijnymi.***

Or. en

Uzasadnienie

Państwa członkowskie potrzebują elastyczności, aby dostosować swoje krajowe wykazy bezpiecznych krajów pochodzenia do zmieniającej się sytuacji w praktyce. Umożliwienie im wprowadzenia lub stosowania takich wykazów przed ogólną datą rozpoczęcia stosowania oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzenia rozróżnienia według regionów lub kategorii osób zapewnia wiarygodność i elastyczność systemu. Możliwość ta zapobiega opóźnieniom i zwiększa skuteczność zarządzania azylem, przy jednoczesnym zachowaniu spójności z wykazem unijnym.

Poprawka 160
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich,	(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich,

państwa członkowskie, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, powinny mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem ***konkretnych części jego terytorium lub*** łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.	państwa członkowskie, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, powinny mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem łatwych do zidentyfikowania kategorii osób, ***takich jak osoby LGBTIQ, działacze polityczni, dziennikarze, mniejszości religijne lub etniczne, bezpaństwowcy lub kobiety,*** przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348.

Or. en

Poprawka 161
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich, ***państwa członkowskie***, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, ***powinny*** mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób***, przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2024/1348***.	(19) Ponadto, aby uwzględnić złożoną i faktyczną sytuację w państwach trzecich, ***Unia Europejska***, stosując lub wprowadzając przepisy umożliwiające uznanie na poziomie krajowym państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci, ***powinna*** mieć możliwość dokonania tego z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób. ***Wyłączenia tego rodzaju należy określić w załączniku do niniejszego rozporządzenia.***

Or. en

Poprawka 162
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii oraz przyspieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2024/1348, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 163
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii oraz przyspieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2024/1348, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze	***skreśla się***

rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Or. en

Poprawka 164
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii ***oraz przyspieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2024/1348***, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.	(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Or. en

Poprawka 165
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie	(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie

ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii ***oraz przyspieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2024/1348***, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.	ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zapewnienie spójności.

Poprawka 166
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii oraz przyspieszenie stosowania ***niektórych*** przepisów ***rozporządzenia 2024/1348***, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co	(20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii oraz przyspieszenie stosowania ***powiązanych*** przepisów***, aby zapewnić ich natychmiastowy efekt w praktyce***, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie

jest konieczne do osiągnięcia tego celu.	wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Or. en

Uzasadnienie

Funkcjonowanie unijnego wykazu wymaga nie tylko spójności, lecz także terminowego wdrożenia. Osłabienie roli Unii groziłoby fragmentacją i podważyłoby wiarygodność koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia. Podkreślenie kompetencji Unii i potrzeby natychmiastowego efektu w praktyce gwarantuje, że rozporządzenie przyniesie wymierne rezultaty i wzmocni skuteczność polityki azylowej i powrotowej we wszystkich państwach członkowskich.

Poprawka 167
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20a) Komisja na bieżąco weryfikuje i rozszerza przedmiotowy wykaz. Według danych Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA) z 2024 r. w odniesieniu do 37 państw trzecich wskaźnik przyznawania azylu w całej UE wynosił 20 % lub mniej.

Or. en

Poprawka 168
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne	(23) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne

z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE.	z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE***, a jednocześnie zapewnia zrównoważone wdrożenie, które będzie również zgodne z celem Unii, jakim jest utrzymanie wiarygodnych procedur azylowych, skutecznego zarządzania migracjami i ochrony granic zewnętrznych***.

Or. en

Uzasadnienie

Koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia ma na celu poszanowanie praw podstawowych, przy jednoczesnym zapewnieniu wiarygodności i skuteczności procedur azylowych. Niezbędne jest zrównoważone podejście: ochrona praw jednostki musi iść w parze z obowiązkiem Unii w zakresie skutecznego zarządzania migracjami i ochrony unijnych granic zewnętrznych. Nadmierne podkreślanie tylko jednej strony tej szali mogłoby zagrozić zarówno wiarygodności, jak i trwałości systemu azylowego UE.

Poprawka 169
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niniejsze rozporządzenie ***nie narusza*** praw podstawowych i ***jest zgodne*** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE.	(23) Niniejsze rozporządzenie ***należy stosować z pełnym poszanowaniem*** praw podstawowych i ***zgodnie*** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE ***i odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego***.

Or. en

Poprawka 170
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niniejsze rozporządzenie ***nie narusza*** praw podstawowych i ***jest zgodne*** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE.	(23) Niniejsze rozporządzenie ***należy stosować z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego i*** praw podstawowych ***oraz zgodnie*** z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych UE.

Or. en

Poprawka 171
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niniejsze rozporządzenie ***nie narusza*** praw podstawowych ***i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności*** w Karcie praw podstawowych UE***.***	(23) Niniejsze rozporządzenie ***należy stosować z pełnym poszanowaniem*** praw podstawowych ***zapisanych*** w Karcie praw podstawowych UE ***oraz w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r.***

Or. en

Poprawka 172
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niniejsze rozporządzenie ***nie narusza*** praw podstawowych ***i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności*** w Karcie praw podstawowych UE.	(23) Niniejsze rozporządzenie ***należy stosować z pełnym poszanowaniem*** praw podstawowych ***zapisanych*** w Karcie praw podstawowych UE.

Or. en

Poprawka 173

Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/1348.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 174
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 61 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	-1) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:
	a) dodaje się ustęp w brzmieniu:
	5a. Przy ocenie, czy państwo trzecie spełnia warunki, by zostać uznane za bezpieczny kraj pochodzenia zgodnie z niniejszym artykułem, państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę, czy państwo to znajduje się w unijnym lub krajowym wykazie bezpiecznych krajów trzecich, o którym mowa w art. 59 niniejszego rozporządzenia.

Or. en

Poprawka 175
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 61 – ustęp 2

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	-1) art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym może nastąpić z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.	2. Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym może nastąpić z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób. ***W odniesieniu do każdej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z bezpiecznego kraju pochodzenia przeprowadza się indywidualną ocenę.***”;

Or. en

Poprawka 176
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 61 – ustęp 3

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	-1 a) art. 61 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
3. Ocena, czy dane państwo trzecie jest bezpiecznym krajem pochodzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem opiera się na zróżnicowanych adekwatnych i dostępnych źródłach informacji, w tym na informacjach od państw członkowskich, Agencji ds. Azylu, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych właściwych organizacji międzynarodowych, oraz uwzględnia wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/2303,jeśli jest dostępna.	3. Ocena, czy dane państwo trzecie jest bezpiecznym krajem pochodzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem opiera się na zróżnicowanych adekwatnych i dostępnych źródłach informacji, w tym na informacjach od państw członkowskich, Agencji ds. Azylu, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców i innych właściwych organizacji międzynarodowych, ***oceniających sytuację osób w danym kraju, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, w tym bezpaństwowców,*** oraz uwzględnia wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, o której mowa w art. 11

rozporządzenia (UE) 2021/2303,jeśli jest dostępna.
Ocena ta opiera się na wiarygodnych, możliwych do zweryfikowania i aktualnych źródłach i jest przeprowadzana w sposób przejrzysty. Przed zakończeniem takiej oceny nie uznaje się państwa trzeciego za bezpieczny kraj pochodzenia.";

Or. en

Poprawka 177
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1) w art. 62 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:	***skreśla się***
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	
„1. Kraje, którym przyznano status państw kandydujących do przystąpienia do Unii, wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, chyba że zachodzi jedna z następujących okoliczności:	
a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;	
b) w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;	
c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym	

z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.";

„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.";

Or. en

Uzasadnienie

Ustanowienie unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia podważa prawo do indywidualnej oceny wniosków o udzielenie azylu, niesprawiedliwie przenosi ciężar dowodu na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osłabia gwarancje proceduralne. Automatyczne wskazywanie krajów kandydujących oraz włączanie państw, w których udokumentowano liczne przypadki naruszeń praw człowieka, jest podyktowane względami politycznymi i nie odzwierciedla rzeczywistych potrzeb ochrony.

Poprawka 178
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1) w art. 62 ***ust. 1*** wprowadza się następujące zmiany:	1) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

Or. en

Poprawka 179
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:		***skreśla się***
„1. Kraje, którym przyznano status państw kandydujących do przystąpienia do Unii, wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, chyba że zachodzi jedna z następujących okoliczności:		
a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;		
b) w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;		
c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.”;		

Or. en

Poprawka 180
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	***skreśla się***
„1. Kraje, którym przyznano status państw kandydujących do przystąpienia do Unii, wskazuje się jako bezpieczne kraje	

pochodzenia na poziomie Unii, chyba że zachodzi jedna z następujących okoliczności:

a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;

b) w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.";

Or. en

Poprawka 181
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	***skreśla się***
„1. Kraje, którym przyznano status państw kandydujących do przystąpienia do Unii, wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii, chyba że zachodzi jedna z następujących	

okoliczności:

a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;

b) w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.";

Or. en

Uzasadnienie

W art. 61 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej jasno określono, iż państwo trzecie może zostać wskazane jako bezpieczny kraj pochodzenia wyłącznie w przypadku, gdy na podstawie sytuacji prawnej, stosowania prawa w ramach ustroju demokratycznego i ogólnych uwarunkowań politycznych można wykazać, że nie dochodzi w tym państwie do prześladowania określonego w art. 9 rozporządzenia w sprawie kwalifikowania oraz nie występuje tam rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w art. 17 tego rozporządzenia. Zaproponowany przez Komisję ustęp w nowym brzmieniu w art. 62 ust. 1 ma na celu obejście tych wymogów.

Poprawka 182
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) w danym kraju istnieje poważne ***i indywidualne*** zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;	a) w danym kraju istnieje poważne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego***, chyba że zagrożenie to ogranicza się do konkretnego obszaru geograficznego, a skuteczna ochrona jest dostępna w innej części tego kraju***;

Or. en

Poprawka 183
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;	a) w danym kraju istnieje ***bezpośrednie,*** poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;

Or. fi

Poprawka 184
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych;	a) w danym kraju istnieje poważne**,** ***wiarygodne*** i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych;

Or. en

Poprawka 185
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) do celów lit. a) uruchomienie tymczasowej ochrony na mocy dyrektywy 2001/55/WE w odniesieniu do tego państwa uznaje się za wystarczające do stwierdzenia istnienia takiego zagrożenia;

Or. en

Poprawka 186
Tomas Tobé

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) do celów lit. b) Komisja sporządza i prowadzi skonsolidowany rejestr wszystkich środków ograniczających przyjętych w odniesieniu do państw trzecich i udostępnia go państwom członkowskim; Komisja informuje państwa członkowskie o każdym

	przypadku przyjęcia, zmiany, zawieszenia lub uchylenia nowego środka ograniczającego w odniesieniu do tych państw;

Or. en

Poprawka 187
Jaroslav Bžoch

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.”;	c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % ***całkowitej liczby decyzji wydanych w odniesieniu do tego państwa trzeciego przez organ rozstrzygający,*** zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.”;

Or. en

Poprawka 188
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.”;	c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 20 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu ***lub z innymi wiarygodnymi źródłami***.”;

Or. en

Poprawka 189
Sebastian Tynkkynen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza ***20 %*** zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.	c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza ***30 %*** zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.

Or. fi

Poprawka 190
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.”;	„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii***, chyba że:*** ***a) w danym kraju istnieje poważne i indywidualne zagrożenie dla życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego;*** ***b) w związku z działaniami kraju przyjęto środki ograniczające w rozumieniu części piątej tytuł IV Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;*** ***c) odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową pochodzącym z państwa, którego są obywatelami, albo, w przypadku bezpaństwowców, z państwa, w którym posiadają poprzednie miejsce zwykłego pobytu, przekracza 5 % zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu.”;***

Or. en

Poprawka 191
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.”;	„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii***, z wyłączeniem konkretnych części ich terytoriów oraz łatwych do zidentyfikowania kategorii osób wymienionych w tym załączniku***.”;

Or. en

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej w stosownych przypadkach należy przewidzieć wyłączenia dla konkretnych części terytoriów oraz łatwych do zidentyfikowania kategorii osób. Wyszczególniono je w proponowanym załączniku II.

Poprawka 192
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku ***II*** wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.”;	„1a. ***Zgodnie z ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 4*** państwa trzecie wymienione w załączniku wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii.”;

Or. en

Poprawka 193
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II wskazuje się jako bezpieczne	„1a. Państwa trzecie wymienione w załączniku II ***i załączniku Ia*** wskazuje się

kraje pochodzenia na poziomie Unii.”;	jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii ***zgodnie z warunkami określonymi w art. 61***.”;

Or. en

Poprawka 194
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 1 a a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1aa. dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
	„do celów wskazania państw jako bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii nie stosuje się art. 61 ust. 2;”;

Or. en

Poprawka 195
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b a (nowa)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 2

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	ba) ust.2 otrzymuje brzmienie:
„2. Komisja dokonuje przeglądu sytuacji w państwach trzecich wskazanych jako bezpieczne kraje pochodzenia, korzystając z pomocy Agencji ds. Azylu i na podstawie innych źródeł informacji, o których mowa w art. 61 ust. 3.”;	„2. Komisja dokonuje przeglądu sytuacji w państwach trzecich wskazanych jako bezpieczne kraje pochodzenia ***co najmniej raz w roku oraz w przypadku istotnych zmian sytuacji w państwie trzecim zgodnie z art. 63 ust. 1***, korzystając z pomocy Agencji ds. Azylu i na podstawie innych źródeł informacji, o których mowa w art. 61 ust. 3.”;

Or. en

Poprawka 196
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b b (nowa)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 62 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	bb) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
	„3a. Wskazanie każdego państwa trzeciego na mocy załącznika II, jak również każdego kraju kandydującego na mocy załącznika Ia jako bezpiecznego kraju pochodzenia odbywa się zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Ta sama zasada ma zastosowanie do usunięcia z wykazów bezpiecznych krajów pochodzenia zgodnie z załącznikami II i Ia.”;

Or. en

Poprawka 197
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 64

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a) art. 64 otrzymuje brzmienie:
	„Wskazanie państw trzecich jako bezpiecznych krajów trzecich na poziomie krajowym

1. Państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić ustawodawstwo, które pozwala na wskazanie na poziomie krajowym bezpiecznych krajów trzecich innych niż te wskazane na poziomie unijnym do celów rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. W przypadku gdy wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na poziomie unijnym zostało zawieszone zgodnie z art. 63 ust. 1, państwa członkowskie nie mogą wskazać tego państwa na poziomie krajowym jako bezpiecznego kraju trzeciego.

3. W przypadku gdy wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na poziomie unijnym zostało zawieszone zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, państwo członkowskie może powiadomić Komisję, że uznaje ono, iż w związku ze zmianą sytuacji w tym państwie, państwo to ponownie spełnia warunki określone w art. 59 ust. 1.

Powiadomienie zawiera uzasadnioną ocenę spełniania przez to państwo warunków określonych w art. 59 ust. 1, w tym wyjaśnienie konkretnych zmian w sytuacji w państwie trzecim, które powodują, że państwo to ponownie spełnia przedmiotowe warunki.

W następstwie tego powiadomienia Komisja występuje do Agencji ds. Azylu o informacje i analizę dotyczące sytuacji w danym państwie trzecim.

Powiadamiające państwo członkowskie może wskazać to państwo trzecie jako bezpieczny kraj trzeci na poziomie krajowym tylko w przypadku, gdy Komisja nie wyrazi sprzeciwu wobec tego wskazania.

Przysługujące Komisji prawo sprzeciwu jest ograniczone do okresu dwóch lat od daty usunięcia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na poziomie unijnym.

Ewentualny sprzeciw Komisja zgłasza w okresie trzech miesięcy, licząc od daty każdego powiadomienia przez państwo członkowskie i po dokonaniu należytego przeglądu sytuacji w tym państwie trzecim, z uwzględnieniem warunków określonych w art. 59 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna, że warunki te zostały spełnione, może wystąpić, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, z wnioskiem o zmianę niniejszego rozporządzenia w celu wskazania tego państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na poziomie unijnym.

4. Do 12 czerwca 2026 r. i natychmiast po każdym wskazaniu lub po dokonaniu zmiany w tych wskazaniach państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Agencję ds. Azylu o państwach trzecich wskazanych jako bezpieczne kraje trzecie na poziomie krajowym. Państwa członkowskie informują Komisję i Agencję ds. Azylu raz do roku o innych bezpiecznych krajach trzecich, do których zastosowanie ma przedmiotowa koncepcja w odniesieniu do konkretnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, o których mowa w art. 59 ust. 4 lit. b).

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapewnić wyraźną wartość dodaną unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, zagwarantować spójne i zharmonizowane podejście państw członkowskich do kwestii bezpiecznych krajów pochodzenia oraz uniknąć rozbieżnych praktyk prowadzących do coraz większych różnic w sposobie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu i związanych z nimi wtórnych przepływów, po utworzeniu wykazu europejskiego nie należy już stosować wykazów krajowych.

Poprawka 198
Tomáš Zdechovský

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a) co dwa lata Komisja Europejska przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę funkcjonowania unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, jego wpływu na procedury azylowe i odsetek powrotów oraz współpracy państw umieszczonych w wykazie w zakresie readmisji i zarządzania migracjami;

Or. en

Poprawka 199
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 63 – ustęp 1

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	1a) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku znaczących zmian w sytuacji państwa trzeciego wskazanego za bezpieczny kraj trzeci lub za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii Komisja przeprowadza uzasadnioną ocenę tego, czy to państwo trzecie spełnia warunki określone w art. 59 lub 61 oraz, w przypadku gdy Komisja uzna, że warunki te nie są już spełniane, przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 74 w celu zawieszenia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii na okres sześciu miesięcy.	„1. W przypadku znaczących zmian w sytuacji państwa trzeciego wskazanego za bezpieczny kraj trzeci lub za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii Komisja przeprowadza uzasadnioną ocenę tego, czy to państwo trzecie spełnia warunki określone w art. 59 lub 61 oraz, w przypadku gdy Komisja uzna, że warunki te nie są już spełniane, przyjmuje ***w trybie pilnym*** akt delegowany zgodnie z art. 74 ***(ust. 6a nowy)*** w celu zawieszenia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii na okres sześciu miesięcy.

Or. en

Poprawka 200
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 61 – ustęp 2

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	1a) art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym może nastąpić z wyłączeniem ***konkretnych części jego terytorium lub*** łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.”;	„2. Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym może nastąpić z wyłączeniem łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.”;

Or. en

Poprawka 201
Tomáš Zdechovský

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1b) Komisja Europejska, co najmniej raz w roku, we współpracy z państwami członkowskimi i Agencją Unii Europejskiej ds. Azylu, ocenia, czy warunki wskazania na podstawie niniejszego ustępu nadal są spełnione, i w stosownych przypadkach proponuje odpowiednią zmianę wykazu.

Or. en

Poprawka 202
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 63 – ustęp 3

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	1b) art. 63 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadku gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 1 akt delegowany zawieszający uznanie państwa trzeciego za bezpieczny kraj trzeci lub za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie unijnym, w ciągu ***trzech*** miesięcy od daty przyjęcia tego aktu delegowanego przedkłada wniosek, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu usunięcia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii.”;	„3. W przypadku gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 1 akt delegowany zawieszający uznanie państwa trzeciego za bezpieczny kraj trzeci lub za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie unijnym, w ciągu ***pięciu*** miesięcy od daty przyjęcia tego aktu delegowanego przedkłada wniosek, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu usunięcia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii.”;

Or. en

Poprawka 203
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 63 – ustęp 4

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	1c) art. 63 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku, o którym mowa w ust. 3 w terminie ***trzech*** miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany zawieszający wskazanie państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii przestaje obowiązywać. W przypadku gdy Komisja przedłoży taki wniosek w ciągu ***trzech*** miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1, jest ona uprawniona do przedłużenia – na	„4. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku, o którym mowa w ust. 3 w terminie ***trzech*** miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany zawieszający wskazanie państwa trzeciego jako bezpieczny kraj trzeci lub jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii przestaje obowiązywać. W przypadku gdy Komisja przedłoży taki wniosek w ciągu ***pięciu*** miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1, jest ona uprawniona do przedłużenia – na

podstawie popartej dowodami oceny – ważności tego aktu delegowanego o sześć miesięcy z możliwością ponownego jednokrotnego przedłużenia o taki okres.”;	podstawie popartej dowodami oceny – ważności tego aktu delegowanego o sześć miesięcy z możliwością ponownego jednokrotnego przedłużenia o taki okres.”;

Or. en

Poprawka 204
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 d (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 74 – ustęp 6

Tekst obowiązujący	*Poprawka*
	1d) art. 74 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 60***, art. 62 lub art. 63*** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;	„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 60 ***lub 62*** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

Or. en

Poprawka 205
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 e (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 74 – ustęp 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

	1e) w art. 74 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
	„6a. Akt delegowany zgodnie z art. 63 wchodzi w życie niezwłocznie i ma zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 74 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o wniesieniu sprzeciwu.”;

Or. en

Poprawka 206
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2) w art. 79 wprowadza się następujące zmiany:	***skreśla się***
a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:	
„Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE.”;	
„Państwa członkowskie mogą stosować art. 42 ust. 1 lit. j) i art. 42 ust. 3 lit. e) jako podstawy zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE lub	

procedury prowadzonej na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2013/32/UE przed dniem 12 czerwca 2026 r.”;

Or. en

Poprawka 207
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2) w art. 79 wprowadza się następujące zmiany:	***skreśla się***
a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:	
„Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE.”;	
„Państwa członkowskie mogą stosować art. 42 ust. 1 lit. j) i art. 42 ust. 3 lit. e) jako podstawy zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE lub procedury prowadzonej na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2013/32/UE przed dniem 12 czerwca 2026 r.”;	

Or. en

Poprawka 208

Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2) w art. 79 wprowadza się następujące zmiany:	***skreśla się***
a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:	
„Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE.”;	
„Państwa członkowskie mogą stosować art. 42 ust. 1 lit. j) i art. 42 ust. 3 lit. e) jako podstawy zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE lub procedury prowadzonej na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2013/32/UE przed dniem 12 czerwca 2026 r.”;	

Or. en

Poprawka 209
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE.;	***skreśla się***

Or. en

Uzasadnienie

Nie przedstawiono żadnego uzasadnienia, dlaczego właśnie te konkretne przepisy paktu o migracji i azylu miałyby być stosowane wcześniej niż inne przepisy tego paktu, takie jak przepisy w zakresie udzielania pomocy prawnej przewidziane w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, stosowania przepisów dotyczących solidarności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją czy też dostępu do rynku pracy przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. W każdym razie jest wysoce nieprawdopodobne, aby proces legislacyjny został zakończony w terminie umożliwiającym stosowanie tych przepisów przed czerwcem 2026 r.

Poprawka 210
Reinhold Lopatka, Lukas Mandl, Angelika Winzig, Sophia Kircher, Alexander Bernhuber

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera a
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE.	Art. 59 ust. 2, art. 61 ust. 2 i art. 61 ust. 5 lit. b) mają jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) .../... [zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348] w odniesieniu do stosowania pojęcia »bezpiecznego kraju trzeciego« zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy 2013/32/UE oraz pojęcia »bezpiecznego kraju pochodzenia« zgodnie z art. 38 dyrektywy 2013/32/UE. ***Państwa***

członkowskie mogą ponadto stosować art. 62 dotyczący wskazania bezpiecznych krajów pochodzenia od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przed ogólną datą rozpoczęcia stosowania.;

Or. en

Uzasadnienie

W poprawce wyjaśniono, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania art. 62 dotyczącego wskazania bezpiecznych krajów pochodzenia natychmiast po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, bez konieczności oczekiwania na ogólną datę rozpoczęcia stosowania. Zapewnia to pewność prawa i umożliwia państwom członkowskim szybkie reagowanie na presję migracyjną poprzez stosowanie procedur w trybie przyspieszonym związanych z koncepcją bezpiecznego kraju pochodzenia, przy jednoczesnym poszanowaniu ogólnych ram rozporządzenia.

Poprawka 211
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:	***skreśla się***
„Państwa członkowskie mogą stosować art. 42 ust. 1 lit. j) i art. 42 ust. 3 lit. e) jako podstawy zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE lub procedury prowadzonej na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2013/32/UE przed dniem 12 czerwca 2026 r.”;	

Or. en

Uzasadnienie

Nie przedstawiono żadnego uzasadnienia, dlaczego właśnie te konkretne przepisy paktu o migracji i azylu miałyby być stosowane wcześniej niż inne przepisy tego paktu, takie jak przepisy w zakresie udzielania pomocy prawnej przewidziane w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, stosowania przepisów dotyczących solidarności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją czy też dostępu do rynku pracy przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. W każdym razie jest wysoce nieprawdopodobne, aby proces legislacyjny został zakończony w terminie umożliwiającym stosowanie tych przepisów przed czerwcem 2026 r.

Poprawka 212
Marco Tarquinio, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Alessandro Zan, Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Artykuł 79

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie mogą stosować art. 42 ust. 1 lit. j) i art. 42 ust. 3 lit. e) jako podstawy zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 31 ust. 8 dyrektywy 2013/32/UE lub procedury prowadzonej na granicy lub w strefach tranzytowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2013/32/UE przed dniem 12 czerwca 2026 r.;	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 213
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3) tekst załącznika do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 214
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II i załącznik I a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3) tekst ***załącznika*** do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II.	3) tekst ***załączników*** do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II ***i Ia***.

Or. en

Poprawka 215
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	w art. 61 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
	a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
	„2. Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia na szczeblu unijnym może nastąpić z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.”;

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapewnić wyraźną wartość dodaną unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, zagwarantować spójne i zharmonizowane podejście państw członkowskich do kwestii bezpiecznych krajów pochodzenia oraz uniknąć rozbieżnych praktyk prowadzących do coraz

większych różnic w sposobie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu, po utworzeniu wykazu europejskiego nie należy już stosować wykazów krajowych.

Poprawka 216
Cecilia Strada

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:
	a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
	„W przypadku istotnych zmian sytuacji w państwie trzecim wskazanym jako bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie unijnym w załączniku II, jeżeli Komisja uzna – na podstawie uzasadnionej oceny, o której mowa w akapicie pierwszym – że spełnione są warunki określone w art. 61, lecz w odniesieniu do tego państwa trzeciego należy wprowadzić dodatkowe wyłączenia dotyczące konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób lub że należy zmienić wykaz wyłączeń w załączniku II, przyjmuje akt delegowany na podstawie art. 74, aby uwzględnić te dodatkowe wyłączenia lub te zmiany.”;

Or. en

Uzasadnienie

Jeżeli w odniesieniu do państw wymienionych w załączniku wprowadza się wyłączenia zgodnie z art. 61 ust. 2, wówczas Komisji należy przekazać uprawnienia umożliwiające jej zaproponowanie dodania lub usunięcia wyłączeń, jeśli jest to wskazane na podstawie uzasadnionej oceny.

Poprawka 217
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Artykuł 2	***skreśla się***
Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	
Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.	

Or. en

Poprawka 218
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 czerwca 2026 r.

Or. en

Poprawka 219
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik I a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Załącznik Ia
	Następujące kraje kandydujące wskazuje się jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii:
	Albania
	Bośnia i Hercegowina

	Gruzja (pod warunkiem, że Komisja zwróci się do Agencji UE ds. Azylu o przedstawienie uprzedniej oceny dotyczącej uznania tego państwa za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii)
	Mołdawia (pod warunkiem, że Komisja zwróci się do Agencji UE ds. Azylu o przedstawienie uprzedniej oceny dotyczącej uznania tego państwa za bezpieczny kraj pochodzenia na poziomie Unii)
	Czarnogóra
	Macedonia Północna
	Serbia

Or. en

Poprawka 220
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
ZAŁĄCZNIK II	***skreśla się***

Or. fr

Poprawka 221
Damien Carême

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Następujące państwa trzecie są wskazane	***skreśla się***

jako bezpieczne kraje pochodzenia na poziomie Unii:

Bangladesz

Kolumbia

Egipt

Indie

Kosowo *

Maroko

Tunezja

Or. fr

Poprawka 222
Milan Uhrík

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Senegal	

Or. en

Uzasadnienie

We wniosku wspomniano o wskaźniku przyznawania azylu na poziomie poniżej 20 %, ale go nie zastosowano; wymieniono jedynie siedem państw, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 5 %; pragniemy zatem dodać państwa, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 20 %.

Poprawka 223
Milan Uhrík

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Peru	

Or. en

Uzasadnienie

We wniosku wspomniano o wskaźniku przyznawania azylu na poziomie poniżej 20 %, ale go nie zastosowano; wymieniono jedynie siedem państw, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 5 %; pragniemy zatem dodać państwa, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 20 %.

Poprawka 224
Milan Uhrík

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Turcja	

Or. en

Uzasadnienie

We wniosku wspomniano o wskaźniku przyznawania azylu na poziomie poniżej 20 %, ale go nie zastosowano; wymieniono jedynie siedem państw, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 5 %; pragniemy zatem dodać państwa, w przypadku których wskaźnik przyznawania azylu wynosi mniej niż 20 %.

Poprawka 225
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Bangladesz	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 226
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Bangladesz	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 227
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Bangladesz	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 228
Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Bangladesz	Bangladeszu ***(z wyłączeniem osób LGBTIQ, kobiet, dzieci, członków***

mniejszości hinduskiej oraz dziennikarzy)

Or. en

Poprawka 229
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Kolumbia	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 230
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Kolumbia	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 231
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Kolumbia	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 232
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Albania

Or. en

Poprawka 233
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Bośnia i Hercegowina

Or. en

Poprawka 234
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Alessandro Zan, Sandro Ruotolo, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Czarnogóra

Or. en

Poprawka 235
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik I
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Macedonia Północna

Or. en

Poprawka 236
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Egipt	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 237
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Egipt	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 238
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Egipt	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 239
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Indie	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 240

Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Indie	Indie ***(z wyłączeniem kobiet i dziewcząt, chrześcijan, muzułmanów, osób LGBTQI, członków niższych kast i społeczności plemiennych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego)***

Or. en

Poprawka 241
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Indie	Indie ***z wyjątkiem następujących kategorii osób:*** ***kast i plemion wpisanych do rejestrów;*** ***muzułmanów;*** ***ofiar przemocy ze względu na płeć***

Or. en

Poprawka 242
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Ana Catarina Mendes, Sandro Ruotolo, Alessandro Zan, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Maroko	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 243
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Maroko	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 244
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Maroko	Maroko ***(z wyłączeniem kobiet i dziewcząt, czarnoskórych Marokańczyków, osób LGBTQI, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego)***

Or. en

Poprawka 245

Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Maroko	Maroko ***(z wyłączeniem działaczy politycznych, ludności saharyjskiej oraz osób LGBTIQ)***

Or. en

Poprawka 246
Cecilia Strada, Murielle Laurent, Matjaž Nemec, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Juan Fernando López Aguilar, Ana Catarina Mendes, Alessandro Zan, Francisco Assis, Marco Tarquinio

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Tunezja	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 247
Fabienne Keller, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Tunezja	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 248
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Tunezja	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 249
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1) Bośnia i Hercegowina,
	Czarnogóra,
	Macedonia Północna,

Or. en

Poprawka 250
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*

– ***Algieria***

Or. en

Poprawka 251
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
– ***Wybrzeże Kości Słoniowej***	

Or. en

Poprawka 252
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
– ***Gambia***	

Or. en

Poprawka 253
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1

Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	– Ghana

Or. en

Poprawka 254
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	– Peru

Or. en

Poprawka 255
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	– Senegal

Or. en

Poprawka 256
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke

Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	– ***Sri Lanka***

Or. en

Poprawka 257
Susanna Ceccardi, Nikola Bartůšek, António Tânger Corrêa, Fabrice Leggeri, Marieke Ehlers, Tom Vandendriessche, Roberto Vannacci, Jaroslav Bžoch, Anna Maria Cisint, Pascale Piera, Petra Steger, Jorge Buxadé Villalba, Alexandre Varaut

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	– ***Republika Zielonego Przylądka***

Or. en

Poprawka 258
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Gwinea Bissau

Or. en

Poprawka 259
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Gwinea	

Or. en

Poprawka 260
Jorge Buxadé Villalba, Marieke Ehlers, Alexandre Varaut, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Mauretania	

Or. en

Poprawka 261
Jaroslav Bžoch, António Tânger Corrêa, Nikola Bartůšek

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik 1
Rozporządzenie (UE) 2024/1348
Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Armenia	

Or. en